XXX. ÉVFOLYAM, 50. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1974. DECEMBER 12.

Ludas Matyi

BEVÁSÁRLÁS ÜNNEPEK ELŐTT

Hegedűs István rajza

KEDVES LUDAS!

MISKOLCI TÉMÁK

Amikor legutóbb Miskolcon jártam, zászlódíszben volt a város. Nem volt nemzeti ünnep, nem tudtam hát mire vélni a rengeteg lobogót. Aztán kiderült, hogy akkor tartották a szokásos évi rövidfilmfesztivált, azt ünnepelték.

Most viszont majdnem gyászlobogókba burkolózva találtam a várost. Valahol Pesten ugyanis úgy határoztak, hogy jövőre már csak a más fesztiválokon bemutatott filmek seregszemléjét rendezhetik meg itt. Nem értik, mi indokolja a döntést, hiszen a miskolciak olyan kedvvel, szeretettel, hozzáértéssel csinálták a fesztivált, miért veszik el ezt a kis örömöt tőlük?

A városi tanács ezen túl sem sajnálná a pénzt és a fáradságot a fesztivál megrendezése érdekében. Pestről csak a jóváhagyó döntést várnák, az meg igazán nem kerül pénzbe.

Együtt szurkolok én is a várossal, remélem, hogy Miskolc jövőre is fesztiválváros marad, s nemsokára úgy emlegetik majd: a Szinva-parti Cannes...

*

Az országos hírű Földes Ferenc Gimnáziumban igen korszerű, sokoldalú képzés folyik. Még saját számítógépük is van. Láttam is a gépet munka közben: négy kisdiák szorgalmasan tanította zsírozni. (Tetszenek tudni, mi a „zsír"? Az egyik legősibb magyar kártyajáték.) Úgy látszik, a számítógép sem az iskolának tanul, hanem az életnek.

*

Rengeteg füstöt és port nyel a város. (Régebben pusztán a Hejőcsabai Cement Művek 60 tonna port zúdított a környékre. A most épülő új üzemrész már „csak" 5,4 tonna port fog termelni. (Talán ettől szomjas a város örökösen, s ezért borul fel állandóan a vízellátás egyensúlya. Na, meg azért is, mert az üzemek is megengedhetik maguknak azt a luxust, hogy ivóvizet fogyasszanak.

A város fiataljai viszont nem engedhetnek meg maguknak annyi „luxust", hogy eljárjanak korcsolyázni, mert egyetlen valamirevaló jégpálya sincs Miskolcon. Még erre a téli szezonra is lehetne csinálni egyet-kettőt, még talán a vízegyensúlyt sem borítanák fel vele.

(r)

HÁLA

Annyi bíráló cikk és kommentár után hadd dicsérjem meg egyszer gyermekcipő-gyártásunkat. Most már belátom: nem volt hiába a sok feddés — az ipar és a kereskedelem végre megmutatta, hogy legény a gáton; ha akar, csodákra is képes, hogy a kedvünkbe járjon.

Az esős évszak beálltával elhatároztuk, hogy családunk egyik legfiatalabb tagját, az első osztályos Ágikát meglepjük egy szép, magasszárú cipővel. Olyannal, amelyben iskolába járhat, szaladgálhat. Be is tértünk a legközelebbi cipőboltba, azután csakhamar „lehervadva" hagytuk el a színhelyet: 32-es leányka-cipő ugyanis egyáltalán nem volt. Nem baj, gyerünk egy gyermekcipőboltba!

Ott sem volt. A harmadikban, a negyedikben sem.

Az ötödikben végre találtunk, de közelebb lépve egy feliratot vettünk észre: „A cipő állandó hordásra nem alkalmas". Mivel mi Ágikát állandóan elküldjük az iskolába, (ilyenek vagyunk), lemondtunk erről is, és tovább kerestünk. Sikerrel. Az Úttörő Áruházban végre megpillantottuk a keresett ritkaságot: a 32-es barna, magasszárú lánykacipőt. Azonnal megvettük.

Hazavittük, kicsomagoltuk. Mit tagadjam, az egész család körülállta. S íme, a dobozból hosszú keresgélésünk gyümölcse mellől egy cédula hullott ki: „Köszönjük, hogy termékünket választotta. Bonyhádi Cipőgyár."

Hát ez az! Ez hiányzott idáig. S elképzelem a cetli költői lelkű fogalmazóját: lelki szemei előtt bizonyára teli pultok roskadoztak, rajtuk piros, kék, tarka, karmazsinszínű, szattyán, sevróbőr, puha 32-es lánykacipőkkel. S mi, puritán lelkek, a színek, formák kavargó áradatából éppen ezt az egyszerű, divatmentesített, fűzős barnát választjuk ki. Bizonyára hálás nekünk. Nem kellene őt, legalább egyszer, beküldeni egy cipőboltba?

Sós Péter János
Budapest

EPILÓGUS

Szomorú szívvel tudatjuk mindazokkal, akiket illet, hogy egy régi — sok-sok hónapos — téma jobblétre szenderült.

A Ludas Matyi második oldalán négyszer jelent meg bírálat, csipkelődés Vácról, a Földvári-téri tömbfűtőműről. A televízió Nyitott boríték című műsora kétszer foglalkozott a témával. Hallottunk róla a Mit üzen a rádió?-ban, olvashattuk országos lapokban, a Pest megyei Hírlap helyi kiadásában. Téma volt a népi ellenőrzési bizottság ülésén és a tanácstagi beszámolókon egyaránt.

Már-már azt gyanítottuk, hogy a tömbfűtőmű építői, szerelői, összejátszanak a humoristákkal, népi ellenőrökkel — biztosítván számukra témát és feladatot, elég hosszú távon.

Most itt a cáfolat: a tömbfűtőmű elkészült, ünnepélyesen átadják. Kérjük, tudassák ezt a Ludas Matyi olvasóival.

Papp Rezső
Vác

ÚJ KOMP — BOSSZÚSÁGGAL

A múlt év végéig működött Mohácson egy nagyon régi komp, hosszú feljáróval, híddal. Bármilyen volt a vízállás, könnyen rá lehetett hajtani, kiskocsival is.

Most új komp van, modernül felszerelve, csak rendes feljáró (híd) nincs.

Mivel az új kompnak kb. 140 centivel rövidebb a feljárója mint a réginek, a kiskocsi-tulajdonosok szitkozódnak, a kipufogódobok pedig sorra leszakadnak, mert a „V" alakú feljárón alacsony kocsival szinte képtelenség felhajtani!

N. A.
Bóly

LUXUS-JÁRAT

A BKV néhány hónapja luxus-gyorsjáratot közlekedtet a Pasaréti tér és a Március 15 tér között, 105-ös jelzéssel. **Igaz, hogy csak néhány perces az út és nagyon rövid a táv —, de annál kihasználatlanabb. Megritkították viszont a Pasaréti út egyetlenegy, igazán jól bevált és addig sem túl sűrűn, de nagyon egyenletesen közlekedő „sima" 5-ös járatát. Igaz, a gyorsjárat is megáll egy helyen a Pasaréti úton (a Gábor Áron utcánál), de a többi megállónál tömegesen várnak az utasok az 5-ösre, miközben a 105-ös le-fel száguldozik, többnyire üresen, vagy csak néhány emberrel a fedélzetén.** Az sem nagyon vigasztaló, hogy a Fogasnál — ahol ezenkívül még 3 autóbusz és 3 villamosjárat közül lehet választani a továbbutazást illetően — megáll. Azért áll meg, mert átszállóhely. **Az igaz. De az Alagút utca is átszállóhely és azért ne adj isten, hogy ott is**

megállna. Igaz, hogy ebben az esetben talán több utasnak is megfelelne ez a járat, másrészt akkor már alig maradna ki néhány megálló és a 100-as jelzést akár le is vehetnék róla.

K. A.
Budapest

A CÍMZETT VÁLASZOL

Az „Akarattyai panaszok" című olvasó levél írója levelében Balatonakarattyát érintően két problémával foglalkozik. Ami a község közvilágítását illeti, olvasójuk észrevétele jogos, az utcák valóban sötétek, gyenge, illetőleg hiányos a közvilágítás. Ennek oka az, hogy a területre 6—8 új transzformátort kellene felállítani, mivel azonban egy-egy transzformátor költsége több mint 500 ezer forint, jelenleg a Nagyközségi Tanács ezt a problémát megoldani nem tudja. Az 1930-as években épített, korszerűtlen vezetékek pedig a megnövelt terhelést nem bírják el.

A balatonakarattyai Bercsényi strand területén 1972 óta közművesítés folyik, aminek meg kellett előznie a strand újjáépítését. A Balatoni Intéző Bizottság 2 millió forintot biztosított egy ideiglenes strand megépítésére. Ezt a „pótstrandot" az ún. Lidói részen már építik, a jövő évi idény kezdetére készen várja a strandolni vágyókat.

Pandur Sándor,
a Veszprémi Járási Hivatal elnöke

Egy olvasó megkérdezte a Ludasban, miért vágták ki a jegenyesort Tápióságon.

A tanácsválasztások alkalmával tartott jelölőgyűléseken kérték a község lakosai a falu két részét összekötő nyárfasoros út kivilágítását. A villanyhálózat kiépítését, az út két szélét szegélyező, 20—25 méter magas, terebélyes nyárfák akadályozták.

A fák kitermelése után a közvilágítás kiépítése 1975 I. negyedévében megkezdődik. A kitermelt fák helyébe a közeljövőben nemesebb fákat kívánunk telepíteni.

Kun Sándor
tanácselnök.
Tápióság

Budapesti Márkaszervizünk közbenjárásával a Villányi úti Gelka-szerviz november 14-én tartálycserével megjavította Harina Olga panaszos forróvíz-tárolóját. A forróvíztároló-tartályok gyártásánál keletkezett időszakos problémákat az okozta, hogy az alapanyagellátó vállalatok nem tudták rendeléseinket kielégíteni.

Hajdúsági Iparművek
Debrecen

ÍGY MEG ÚGY

Hollanda Emánuel Trabantját egy hétig javították, de azóta egy hete már ismét a volán mellett ül. Hollanda Emánuelt a gyalogos-hét és az autós-hét minden egyes napján különös kalandok érték. Hollanda Emánuel ezekre többféleképpen reagált.

HÉTFŐ

Hollanda Emánuel a járda szélén várt a buszra. Jött egy autó, bele a pocsolyába, tetőtől talpig lefröcskölte.

— Pokoli — gondolta Hollanda Emánuel. — Olvasom, Angliában újra be akarják vezetni a halálbüntetést. Már értem, miért. Ott is sok az eső. Idióta!

Hollanda Emánuel szűk mellékutcában vezette a kocsiját. A buszmegállónál pocsolyába hajtott, lefröcskölt egy várakozót.

— Pokoli — gondolta Hollanda Emánuel. — Mert kiállsz a szélére. Jó, hogy nem mászol mindjárt négykézláb egyenest bele a sárba. Idióta!

KEDD

Hollanda Emánuel zöld jelzésnél át akart menni. Épp akkor egy kocsi próbált befordulni. Megtorpantak. A vezető intett.

— Szép, hogy nem taposol el — gondolta Hollanda Emánuel. — És még integet is, mint egy gróf. Félelmetes, mi fér egyesek képére!

Hollanda Emánuel zöld jelzésnél jobbra akart kanyarodni. Egy gyalogos éppen át akart menni. Megtorpantak. Emánuel intett.

— Nyomás, atya — gondolta Hollanda Emánuel. — Küldjek tán meghívót? Merített papíron? Bukfencet ne hányjak? Taplófejű!

SZERDA

Hollanda Emánuel késő éjszaka ment haza a munkából. A villamosra várt, de az nem jött. Egy kocsi hajtott arra.

— Elvihetne az ürge — gondolta Hollanda Emánuel. — Na, jut is eszébe. Megy a kis mucushoz. Az éjszaka császárai. Ingyenélők!

Hollanda Emánuel késő éjszaka hajtott hazafelé a munkából. A villamosmegállónál magányos figura álldogált.

— Tekergünk, mi? — gondolta Hollanda Emánuel. — Anyu meg odahaza bőg a porontyokkal. Tudtok élni. Svihákok!

CSÜTÖRTÖK

Hollanda Emánuel eltűnődve lépett le a járdáról. Egy kocsi csikorogva fékezett, centiméterekre állt meg Emánuel lábától.

— Tessék — gondolta Hollanda Emánuel. — Mint egy gengszterfilmben. Aztán csodálkoznak, ha az ember a szívéhez kap. El akartál gázolni? Gyilkos!

Hollanda Emánuel kétségbeesetten fékezett. A Trabant csak centiméterekkel egy mélázó gyalogos lába előtt tudott megállni.

— Bele kell pusztulni — gondolta Hollanda Emánuel. — Most megint hetekig szedhetem a nyugtatót. A börtönbe akarsz juttatni? Pribék!

PÉNTEK

Hollanda Emánuel a villamos alsó lépcsőjén lógott. Görcsösen markolta a korlátot. Egy Trabant majdnem elvitte a hátulját.

— Itt van! — gondolta Hollanda Emánuel. — Az ember előbb idefagy, aztán felkoncolják. Harc a túlnépesedés ellen. Briganti!

Hollanda Emánuel egy villamos mellett hajtott el. Az alsó lépcsőn egy utas lógott. A Trabant majdnem elvitte a hátulját.

— Jó, hogy nem ülsz a hűtőmre — gondolta Hollanda Emánuel. — Hastáncot lejt. Svédtornát űz. Szórakozik az emberrel. Pojácc!

SZOMBAT

Hollanda Emánuel újságjába merülve ballagott az úttesten. Egy kocsi rádudált, mire Emánuel megjavította a helyből távolugrás világrekordját.

— Világos — gondolta Hollanda Emánuel. — Fékezni sem kerülne többe, de ő persze dudál. Elmekórtani eset. Cezaromániás őrült!

A Trabant előtt egy gyalogos kelt át az úttesten. Újságot olvasott. Emánuel rádudált. A gyalogos rémülten ugrott egy hatalmasat.

— Szökdécselünk? Szökdécselünk? — gondolta Hollanda Emánuel. — Ez újságból készül az olimpiára. Idegbeteg szöcske!

VASÁRNAP

Hatalmas tömeg hullámzott a zebrán. Mögötte valóságos kocsikaraván várakozott. A tömeg egy percre megtorpant. Hollanda Emánuel éppen szembe fordult egy Trabanttal.

— Fantasztikus — gondolta Hollanda Emánuel. — Csak ül, csak ül és bamba képeket vág. Nem igaz, micsoda emberek vannak!

Hatalmas tömeg hullámzott a zebrán. Mögötte valóságos kocsikaraván várakozott. A tömeg egy percre megtorpant. Egy járókelő éppen szembe fordult Hollanda Emánuellal.

— Fantasztikus — gondolta Hollanda Emánuel. — Csak áll, csak áll és bamba képeket vág. Nem igaz, micsoda emberek vannak!

Pedig Hollanda Emánuel megfontolt, belátó, inkább mafla, mint agresszív ember volt amúgy.
Amúgy...

Peterdi Pál

GAZDAGOK ÉS SZEGÉNYEK

Sok a beszéd — kevés a tett.
(„Newsweek", USA)

PARNASSZUSI TALPONÁLLÓ

Csengő- vagy kolompszavú költők,
ha leélünk egy emberöltőt
s előttünk — mintegy kárpótlásul —
a Nihil pompája kitárul,
vár majd a Végső Nagy Ellátó:
a Parnasszusi talponálló.
A tulaj fogad és serényen
— a líra-pártolók nevében! —
elénk tálalja minden vétkünk:
mit kotyvasztottunk, amíg éltünk:
mócsingos, mélyhűtött szonettet,
mitől a modern gyomor retteg,
és gyermekverset: bébiételt
tömköd belénk s ha gyomrunk bételt,
desszert gyanánt elégiát ad,
amiben lekozmált a bánat,
utána rágós szabadverset,
hogy puhítsa a szikár nyelvet,
majd, kínjainkat szánva, végül
egy rossz rímet hoz, köritésül
és repetaként langyos ódát
spriccel szemünkbe, mint a szódát...

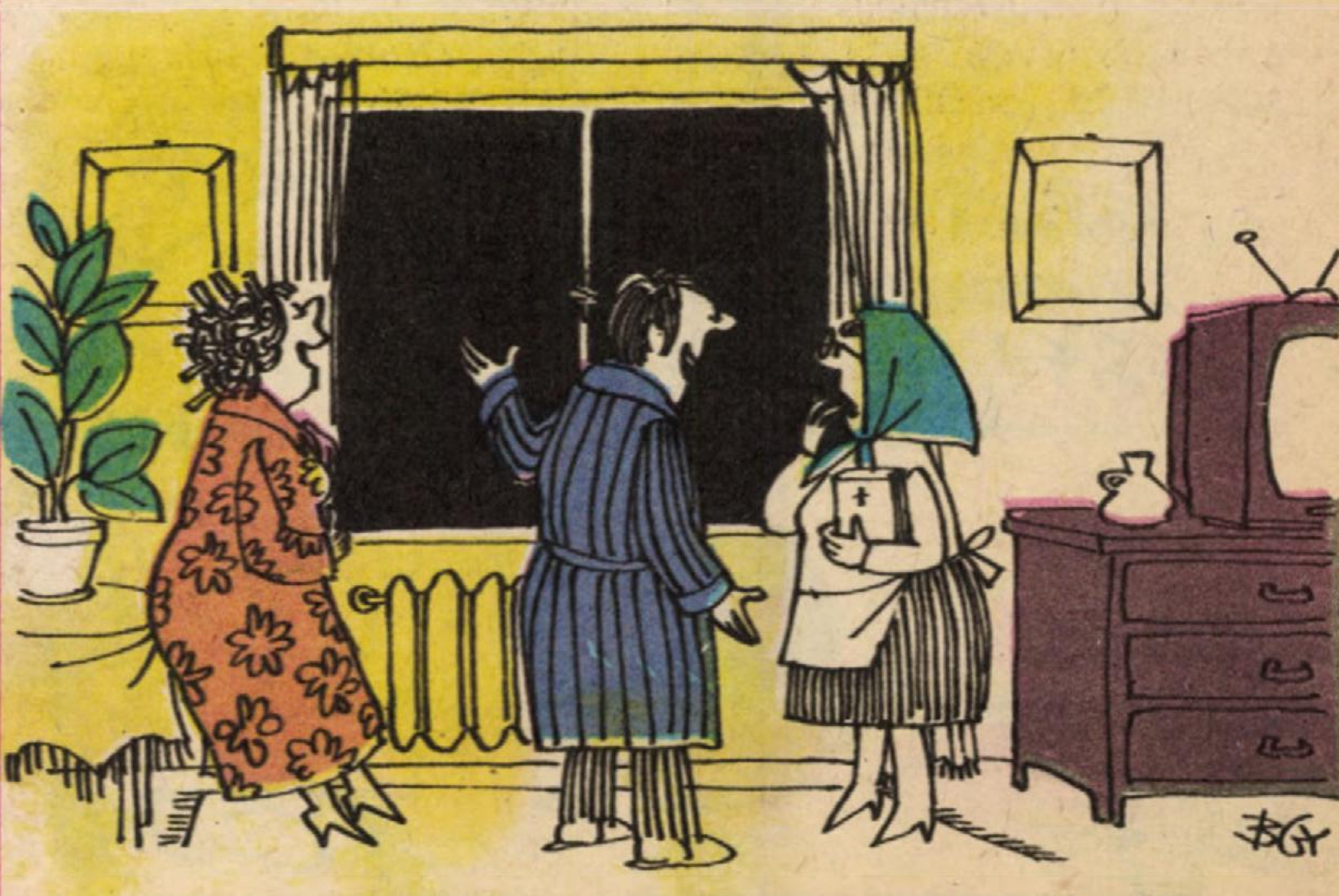

Ajánlás:

Bizony, barátom, ez a vége:
nem jutunk pokolba, se égbe.
Vár majd — no, nem egy luxus szálló! —:
a parnasszusi talponálló.

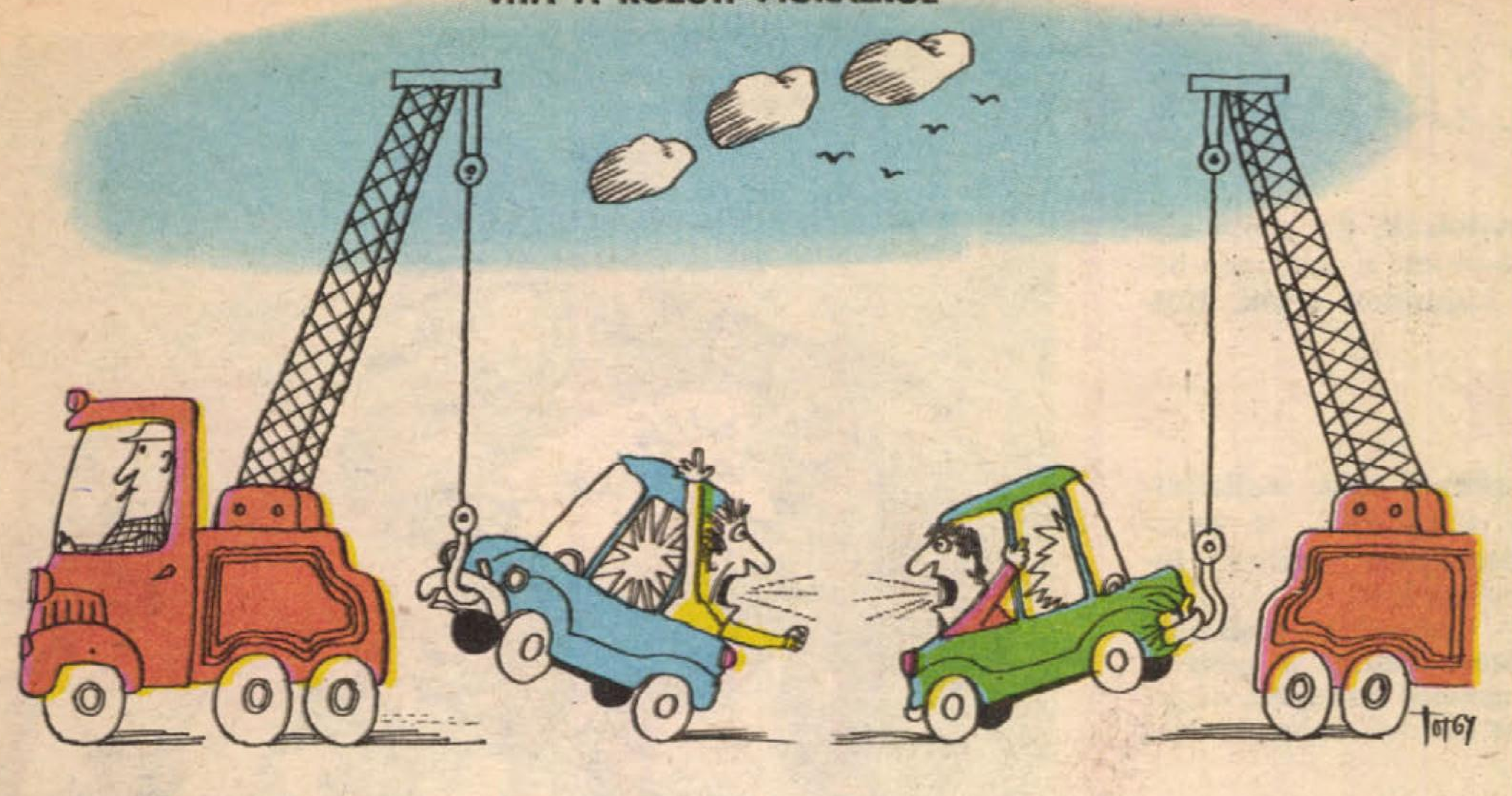
Székely Dezső

LÁTOGATÓBAN BUDAPESTEN

— Higgye el, mama, hogy ez nem az utolsó ítélet, hanem egyszerű szmog.

VITA A KÖZÚTI MORÁLRÓL

ÉRDEKLŐDÉS

– Olyan krimit tudna ajánlani, amiben egy ügyes férj elteszi láb alól a feleségét, és senki sem jön rá?...

Levélváltás

a mindennapos takarékosságról

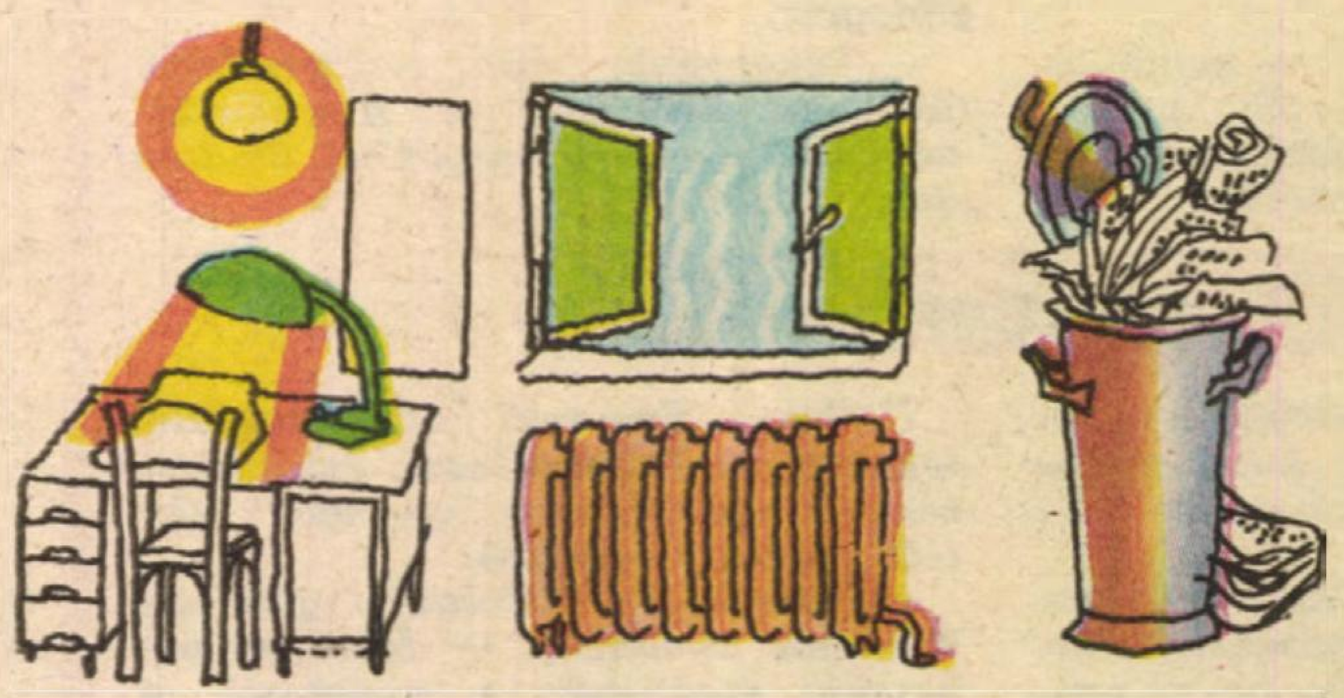
Kedves Szerkesztő úr!

Egész oldalas cikket olvastam a Népszabadságban a takarékosság fontosságáról. Az energiatakarékosságról, a gondatlan tárolásról, a rosszul szigetelt vezetékekről, a terhelés nélküli gépekről, továbbá a beruházásoknál előforduló pazarlásról, a luxus kivitelről és arról, hogy a beruházási időt úgyszólván mindenütt túllépik. Amikor azt olvastam, hogy a beruházási idő egyszázalékos lerövidítése egymilliárd forinttal növelné a nemzeti jövedelmet, ugyancsak meglepődtem, pedig tudtam arról, hogy az évi beruházás országosan százmilliárd forint. Nem lenne időszerű a takarékosság egyéb lehetőségeivel is foglalkozni? Mondjuk a mindennapos, mindenórás és mindenkire érvényes takarékossággal?

Kedves Olvasónk!

Éppen a napokban akadt dolgom egy vállalat központjában. Egymás után nyitottam be a szobákba (a felső ablakon, az ajtó fölött, világosságot láttam kiszűrődni). Kopogtatásomra senki sem válaszolt. Benyitottam a szobákba; húsz szoba közül tizenegyben égett a mennyezeti lámpa és az íróasztali lámpa is. Jóllehet ez nem túl jelentős pazarlás, de országos méretekben igen számottevő lehet. Ne legyünk kényelmesek ahhoz, hogy egy mozdulattal, ha nincs szükség rá, eloltsuk a villanyt!

Őszintén szólva, alig merem leírni, hogy az időjárásnak megfelelő fűtést is ideje lenne már meghonosítani. Attól félek ugyanis, hogy a központi fűtés gazdái, a lakóbizottságok és közvetlenül a kazánházban dolgozó fűtők, olyan alacsonyra szorítják le a lakások, irodák, intézmények és egyéb munkahelyek hőmérsékletét, hogy a lakók otthon, a dolgozók a munkahelyükön dideregni fognak. Pedig még csak nem is a spanyolviaszt kellene felfedezniük, hanem csupán azt kellene megérteniük, hogy hidegben jobban kell fűteni, enyhe időben pedig kevésbé. Az a helyzet, hogy plusz tíz-tizenkét fokos kinti hőmérsékletnél éppen

úgy fűtenek, mint mínusz három vagy öt foknál. A túlfűtött munkahelyen ingujjra vetkőznek vagy kinyitják az ablakokat és a drágán vett meleget éppen úgy kiengedik az utcára, mint ahogyan azt a túlfűtött lakásokban is megteszik. Nem magyarázom ennél bővebben, annyi bizonyos, hogy nem tanultunk meg „tudományos alapon" fűteni. Ha egy-egy munkahelyen vagy lakóházban nincs is elviselhetetlenül nagy összegekről szó, a pazarlás pazarlás marad és ismét csak azzal érvelhetek, hogy országosan ez tetemes túlköltekezést jelent.

A múlt héten a moziban igen szemléletes híradórészletet láttam arról, hogy mennyi újságpapír és hulladék papír kerül a budapesti kukákba, illetve a szeméttelepre. Nem emlékszem már, hány száz millió forintról és hány millió dollárról volt szó (a cellulozét, amit a szemétbe dobott papírból nyerhetne a népgazdaság, kemény valutáért kell megvásárolnunk). Ha ezt a papírmennyiséget a háztartásokban és munkahelyeken nem a szemétbe dobják, hanem összegyűjtik, minden különösebb fáradság nélkül óriási összeget, illetve értékes nyersanyagot takarítanának meg a népgazdaság számára. Ehhez az is kellene, hogy érdemes legyen összegyűjteni a lakások elé vagy a kuka mellé külön kihelyezett újságot és más papírhulladékot. Azért az egy forintért, amit most a MÉH kilónként fizet a fekete-fehér újságpapírért, kevesen törik magukat. (50 fillért fizet a színes lapokért, 40 fillért a vegyesért — csomagolópapír és sajtótermék együtt!).

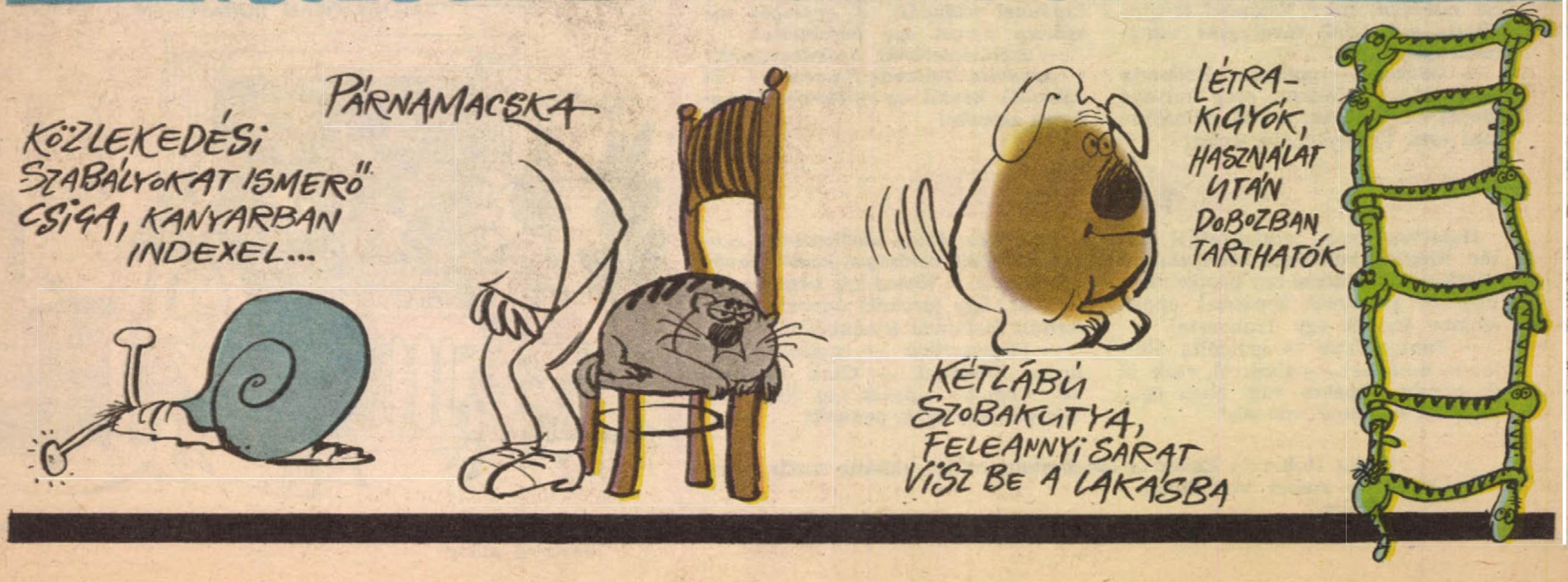
Ha a papíripar többet fizetne a MÉH-nek, és a MÉH többet fizetne a hulladék papírért, akkor nem kerülne a végeredményben kemény valutát érő celluloze (hulladék papír formájában) a kukákba és a szeméttelepre.

A papíripar is teheti, a MÉH is teheti — a magyar állam fizeti.

Megérné a népgazdaságnak!

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

VÁLASZÚTON

– Utoljára mondom, válassz: vagy az alkohol, vagy én!

KIS TAPS-TÖRTÉNELEM

A naiv korszak

Réges-régi közönségnek
ha tetszett a játék s ének,
tapstól zengett színkör, pajta,
vereslett a nézők marka.

De ha valami nem tetszett,
tenyér maradt veretlenül;
szegény színész rajtavesztett,
kifütyülték kegyetlenül.

Az udvariassági taps

Lovagias nemzet tagja
a tapsot meg nem tagadja
akkor se, ha — mi tagadás —
gyöngécske az előadás.

Ok a tapsra mindig akad.
Ha tetszett, a szám szépsége;
ha unalmas volt a darab,
és nem tetszett: csakhogy vége!

A vastaps

Aztán volt egy olyan kor is,
tapsolt a nép olyankor is,
ha igazán nem volt kedv, hév,
de felhangzott egy-egy nagy név.

Vastapsolni állva kellett,
s éljenezni még emellett.
Figyelgették erről-arról,
ki az, aki renyhén tapsol.

A televíziós vagy vetélkedős taps

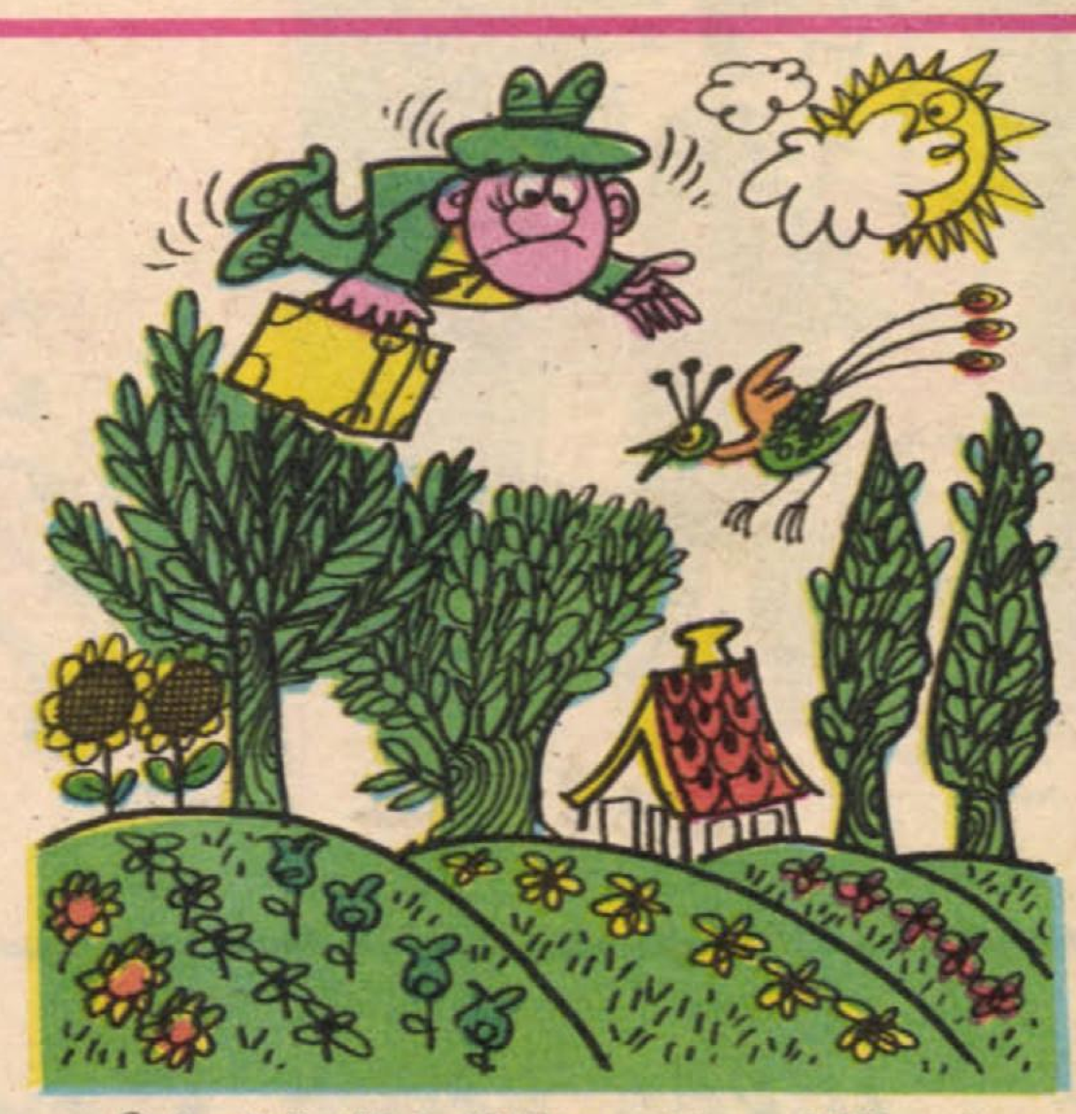
Bár a számnak vége régen,
semmi taps a nézőtéren!
Sebaj, azért félni nem kell,
közbelép a játékmester.

Hozzá a kétség nem ér fel,
a nemtetszés nem érdekli,
a nézőknek így vezényel:
„Tapsoljuk meg, megérdemli!"

Rozslay György

ÁLOMFEJTŐ

Fülöp György rajzai

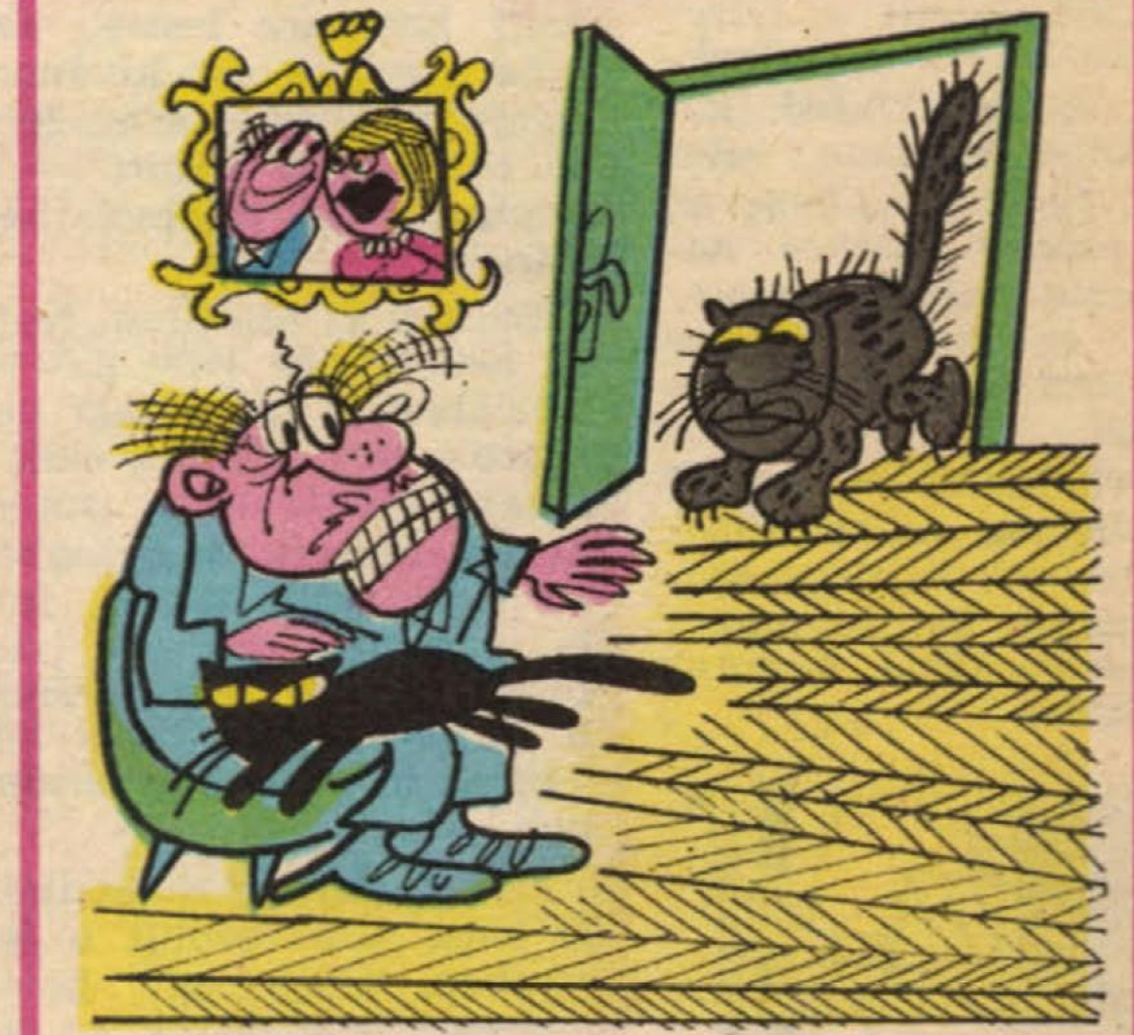
Gyönyörű tájak fölött repül – **vidékre helyezés.**

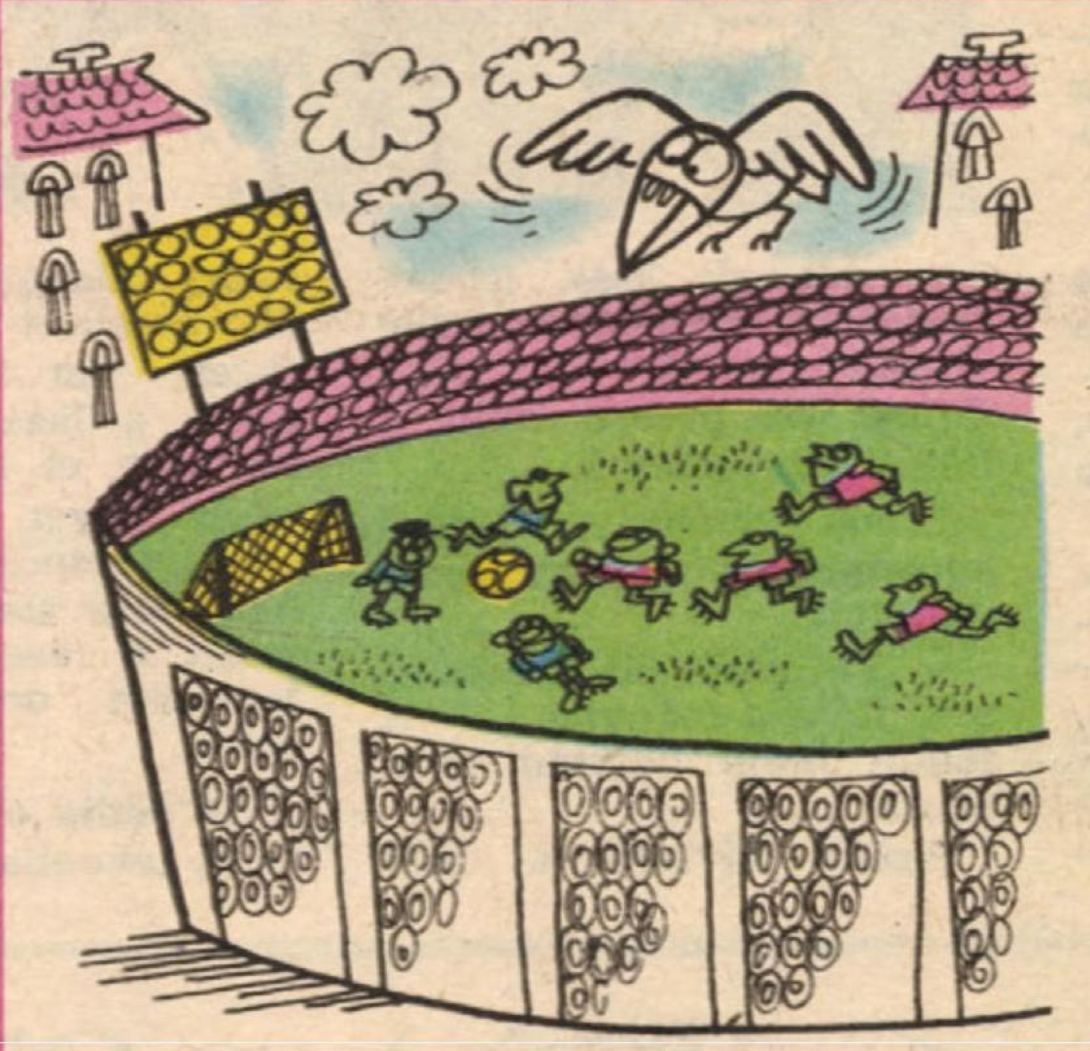
Kisgyermekként mosolygó bácsik hintáztatják – **belép egy társasházépítésbe.**

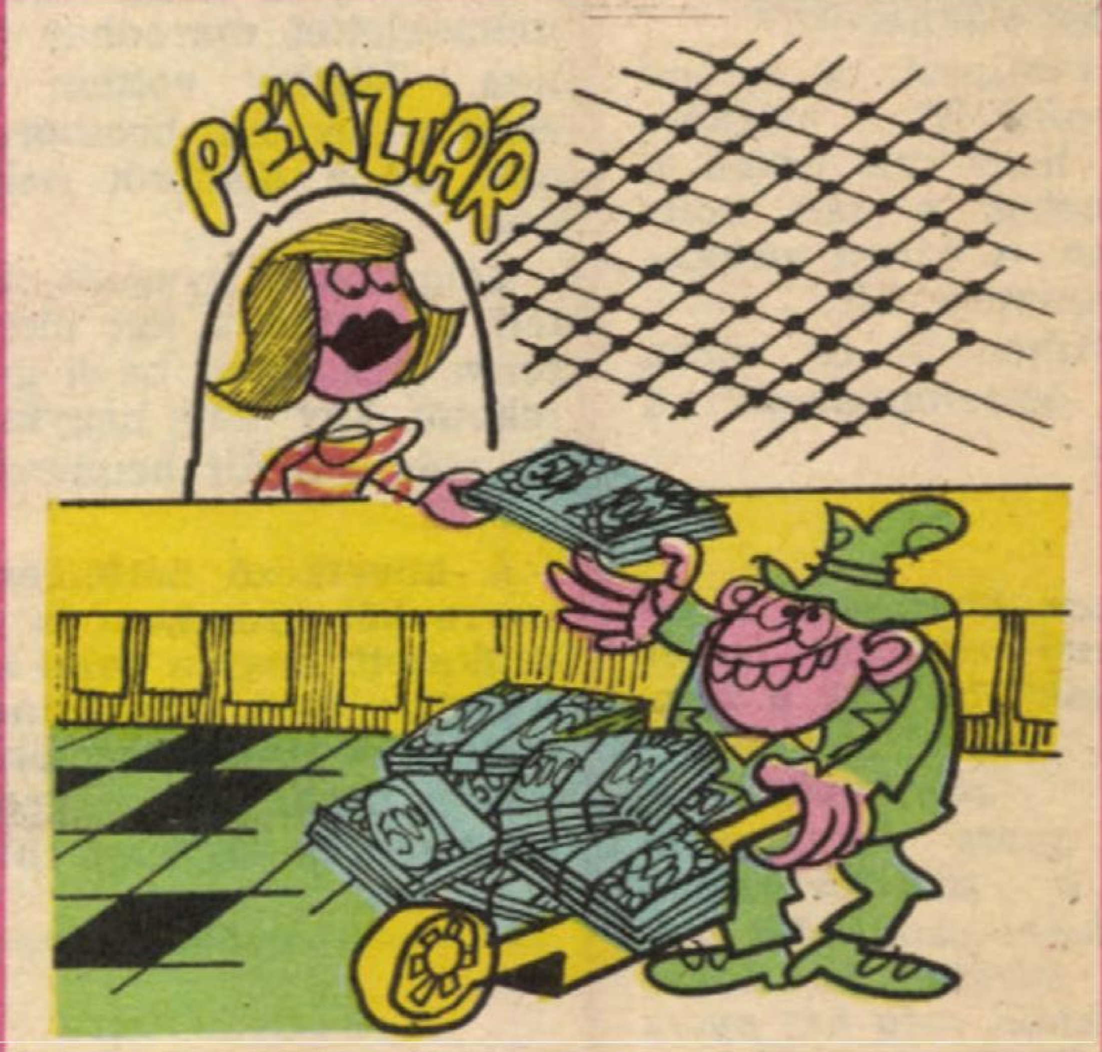
Máglyára ítélték, de nem gyullad meg a máglya – **gyenge lesz a távfűtés.**

Ölében fekete macska dorombol, ajtóban vadmacska fúj – **a felesége rajtakapja a barátnőjével.**

Népstadion felett körözö nagy fehér holló – **győz a magyar válogatott.**

Egy talicska pénzt nyer a lottón – **nincs jelentősége. Minden második lottózó ezt álmodja.**

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Két barát beszélget:

— Mondd, mit csinálnál akkor, ha tied lenne Rockefeller pénze? Gondolkodtál már ezen?

— Nem. De azon már gondolkoztam, mit csinálna Rockefeller, ha annyi jövedelme lenne, mint nekem . . .

A szállodában megkérdi a portás a vendégtől:

— Mi a foglalkozása, uram?

— Távfutóbajnok.

Mire a portás:

— Ez esetben kénytelen vagyok előre elkérni a szoba árát . . .

— Hajlandó vagy segíteni nekem? — kérdi a feleség a férjétől.

— Nagyon szívesen.

— Akkor hozd ki az éléskamrából azt a sörösüveget, amelyen az áll, hogy ecet, abban ugyanis málnaszörp van, de előbb szagold meg, mert hátha petróleum . . .

TRIBÜN

Érdekes meccset játszottak Höchstedben. A helyi öregfiúk együttese a városka leányválogatottja ellen lépett pályára. Az eredmény: 6:2 — a leányok javára.

Az öreglegények kapitánya a következőképpen kommentálta az eseményt:

— Mai lányok! Az én időmben udvariasabbak voltak!

És betámolygott a zuhanyba.

***B**razília tanult a félresikerült világbajnokságból. A profiklubok keményebben edzenek, mint valaha. Innét van, hogy az egyik jónevű játékos háromhónapi katonai szolgálatból leszerelve komor képpel tért vissza az egyesületéhez.*

— Nem mondom — szólt — a klubban jobban fizetik az embert. A katonaságnál viszont hasonlíthatatlanul kedvezőbbek a munkafeltételek.

Mel Philipset, a kitűnő profisztárt megkérdezték, hogy mit csinál a rögbijátékos a téli holtidényben. A válasz meglepóan egyszerű volt:

— Otthon ül és várja, hogy összeforrjanak a csontjai.

•

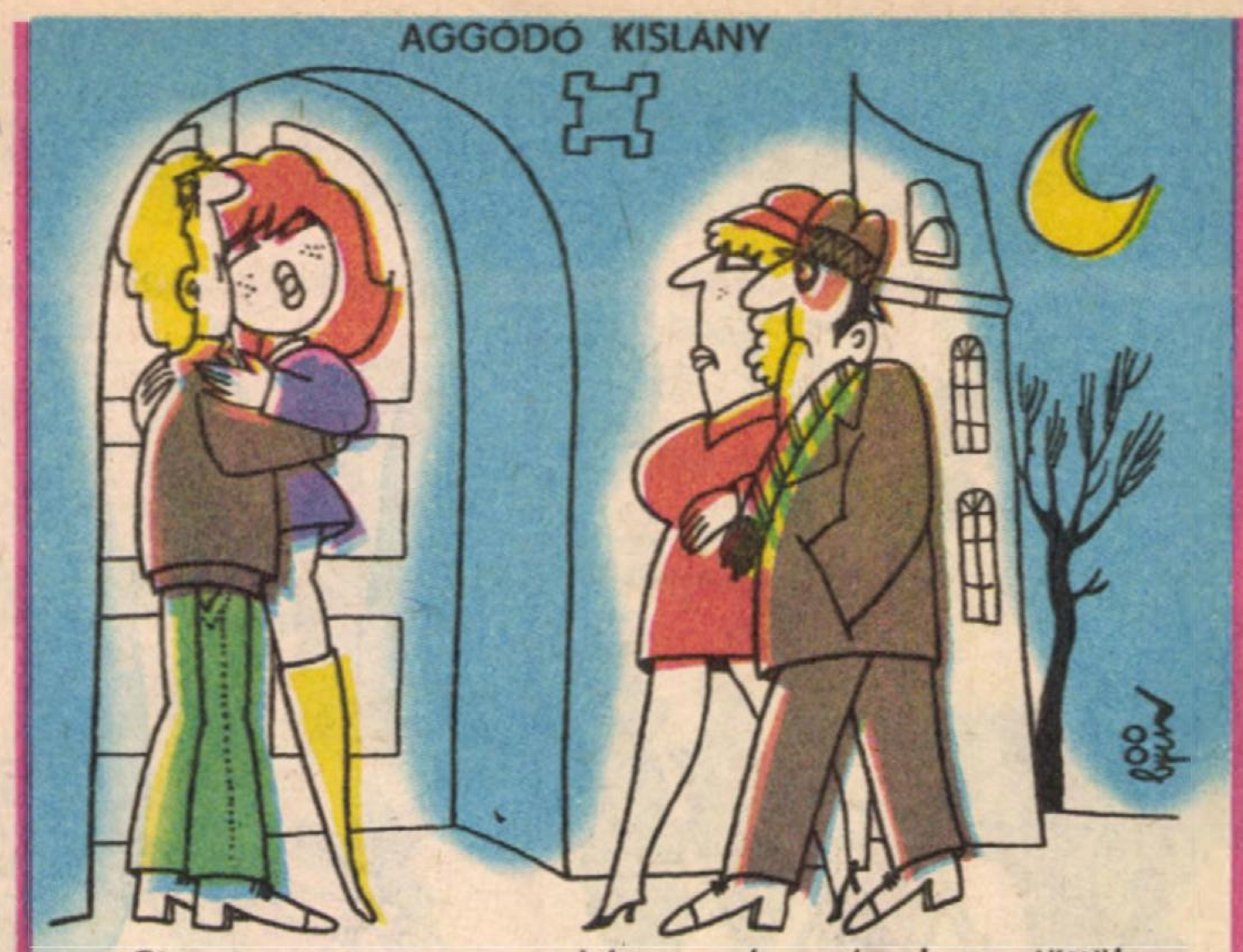
***D**uncan MacLeant, a jónevű vágtázót „skót villámnak" becézik a környéken. Mert zöld-piros-kockás rövidnadrágban futja gyors versenyeit. Most a születésnapjára százméteres vetélkedőt terveznek barátai, az ünnepelten kívül még hét gyors ember áll majd rajthoz.*

— Sikereim titka? — tűnődött Duncan mester. — Hát, hogy nem dohányzom, nem fogyasztok sült ételeket és egyáltalán nem iszom. Kivéve, ha más fizeti. Idei legjobb eredményem 16.3 mp 100 méteren, ezt azonban feltétlenül meg akarom javítani, s ezért naponta legalább egy órát keményen edzek. A legnagyobb ellenfelem most is Charlie Speakley lesz. Egy 86 éves siheder.

Majd elfelejtettük: Duncan McLean a verseny napján ünnepli a kilencvenediket.

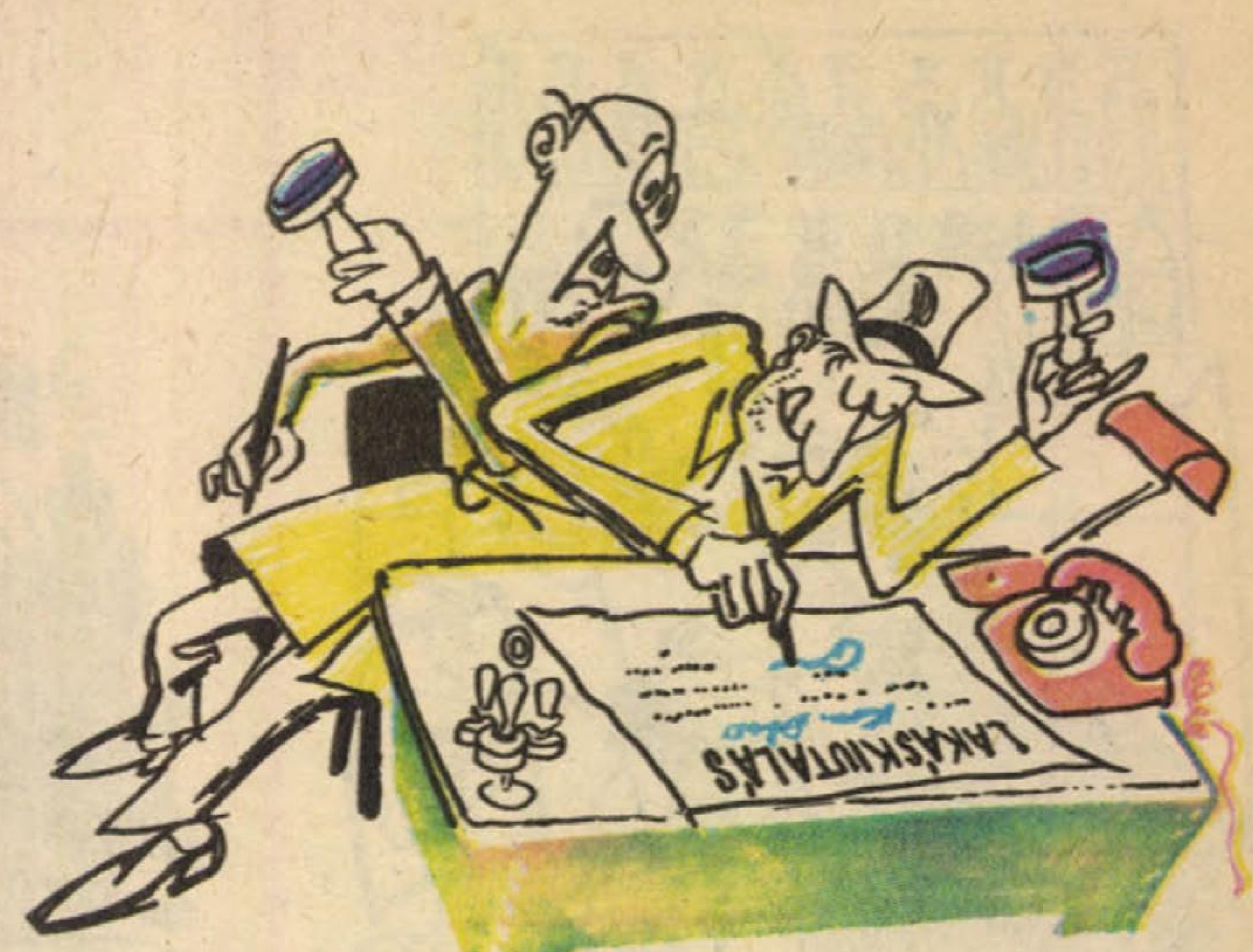
(p. p.)

AGGÓDÓ KISLÁNY

– Ejnye, papa, ezen a héten már másodszor jöttök haza ilyen későn...

CSINÁLD MAGAD!

MIKOR BETEG A GYEREK?

Bízom benne, hogy alanti, hézagpótló tanulmányommal az orvostudománynak és a gyermekes családoknak nagy hasznára leszek. Ezúttal ugyanis azt kívánom kifejteni, hogy a betegségek — sok egyéb között — a naptárral is kapcsolatban állnak.

Éveken át figyeltem, hogy az iskolasorba lépő gyerek általában a hét elején betegszik meg. Mintha ezek a fránya baktériumok ismernék a naptárt. A különböző nyavalyák: nátha, fej- és hasfájás, szédülés hétfőtől szerdáig jelentkeznek a leggyakrabban és a hét végére nyomtalanul eltűnnek.

Eleinte nem gyanakodtam és meg sem fordult a fejemben, hogy egy beteg gyereket elzavarjak az iskolába. De aztán egyre inkább feltűnt a dolog és kihirdettem: gyerek csak harminchétén felüli testhőmérséklettel maradhat itthon. Büszke voltam az eszemre: engem becsaphatnak, de a hőmérőt nehezen.

Talán két nyugodt hét telt el, aztán a hét elején sorra lázasodtak be a gyerekeim. Egy ideig hagytam, de már bujkált bennem a gyanú.

A következő hétfőn egyszerre két gyerekem is jelentkezett, hogy a halál kerülgeti őket. Szédülnek, mindenük fáj. Megméretem a lázukat: a nagyobbik lánynak majdnem harmincnyolc fokot mutatott a hőmérője, a fiú beérte harminchét öttel. Átadták a műszert és boldogan indultak az ágyaik felé.

— Gyere csak ide, lányom — szóltam a hajadonnak. — Tegyük be újra azt a hőmérőt.

A leánygyermek fehér lett, mint a gipsz, de engedelmeskedett. Elhelyezte a hőmérőt a hóna alá, aztán be akart menni a szobájába.

— Maradj csak itt — mondtam, és magam mellé ültettem. Átkaroltam. Úgy ültünk tíz percig, mint a fiatal szerelmesek.

Csoda történt. A hőmérő harminchat négytizedet mutatott.

— Te máris öltözhetsz — mondtam a leánynak. — A többit majd délután elintézzük.

Aztán hívtam a fiút. Harminchat hat volt a „láza".

A két gyerek szikrázó szemekkel indult a suliba és ha csak a fele beteljesedik annak, amit abban a pillanatban nekem kívántak, akkor ez a tanulmány nem születik meg.

Ekkor egy viszonylag nyugodt hónap következett. Egy szerda reggel azonban jelentkezett a lány. Arca sápadt volt és halálfélelemmel teli. Bevallotta, hogy valahány alkatrésze fáj, emellett szédül, hányingere van és harminchét nyolc a láza. Lefektettem és talán el is felejtem az egész ügyet, ha este egy osztálytársnőjétől nem hallom, hogy tizenkét hiányzó miatt a meghirdetett matematika dolgozat elmaradt.

Az eddig elmondottakból tehát levonható a tanulság: gyermekeink érzékeny szervezete mindenfajta betegségre érzékenyebb a hét elején, valamint dolgozatírások előtt.

Időnként, persze, előfordulhatnak kivételek is. A lányom megbetegedett vasárnap. Délután háromkor nem telepedett be a fürdőszobába, nem szépítette magát, egy rongyos fürdőköpenyben ődöngött a lakásban és láthatóan semmi sem érdekelte.

— Ma nem mégy táncolni? — kérdeztem.

Foghegyről válaszolt:

— Képzeld, nem!

— Csak nem vagy beteg? — aggódtam.

— Lehetséges. Kissé fáj a fejem és szédülök is.

— Lázad van?

— Valószínűleg, de nem érdekel.

Megmértem. Nem volt. De a gyerek változatlanul rosszul érezte magát. Lefeküdt a díványra és órákon át meg sem mozdult. Közben a fiúja több ízben telefonált, de ő nem vette fel a kagylót.

— Mondd meg neki, hogy beteg vagyok — sziszegte és sírt.

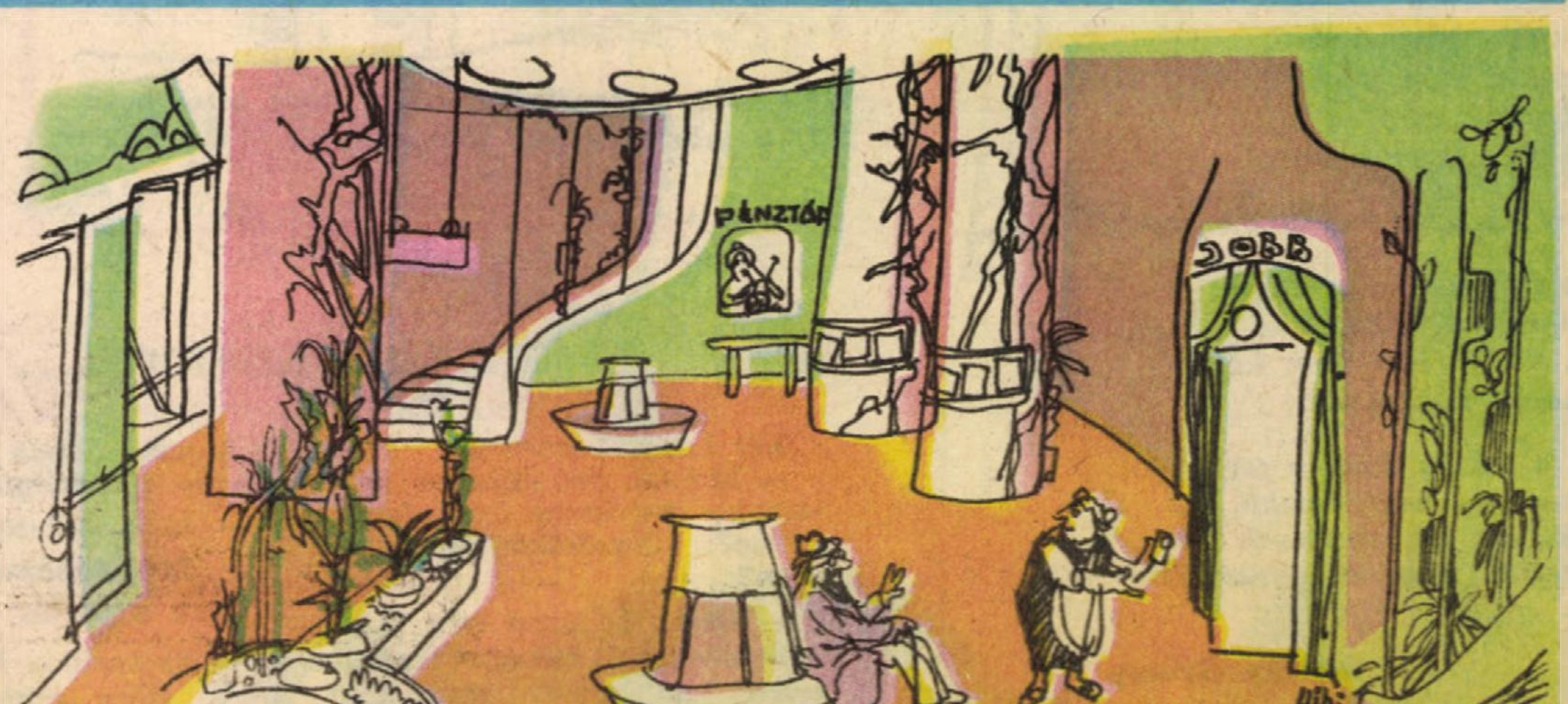
Tíz perc múlva megjelent a fiú. Kiderült, hogy szombaton összevesztek. A fiú leült a lány mellé, mindenféle dolgokat sugdosott a fülibe, de ezek olyan hatásosak lehettek, hogy leánygyermekem negyedóra múlva tökéletesen felgyógyult.

Kár, hogy nem tudom, mit súghatott neki.

Ősz Ferenc

MOZI-PALOTA

– Nem megyek be, köszönöm. Félek egyedül a sötétben...

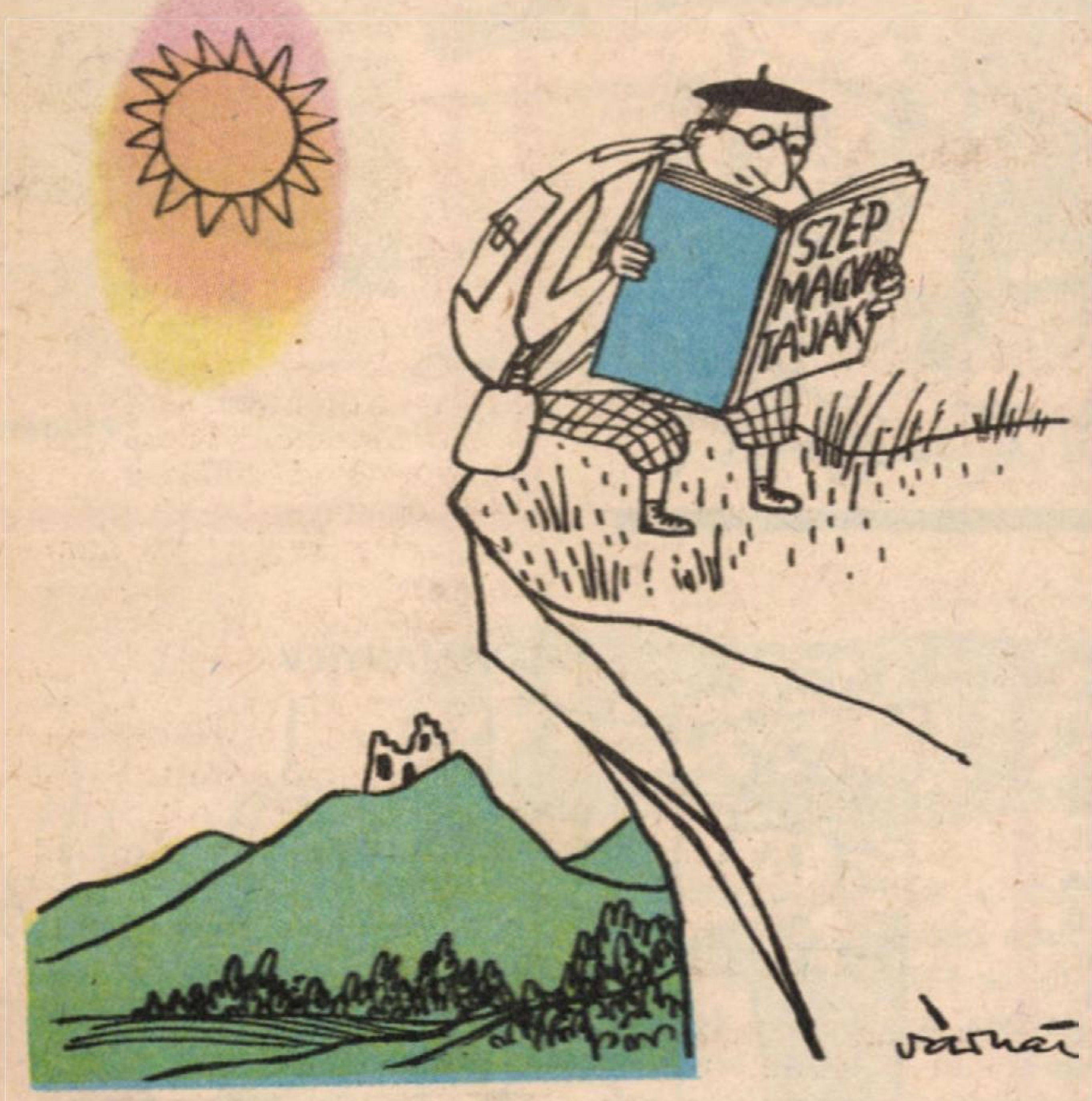

MINDEN ROSSZBAN VAN VALAMI JÓ

– A feleségem csodálkozni fog, hogy egyszer pontosan érek haza!...

DILETTÁNS TURISTA

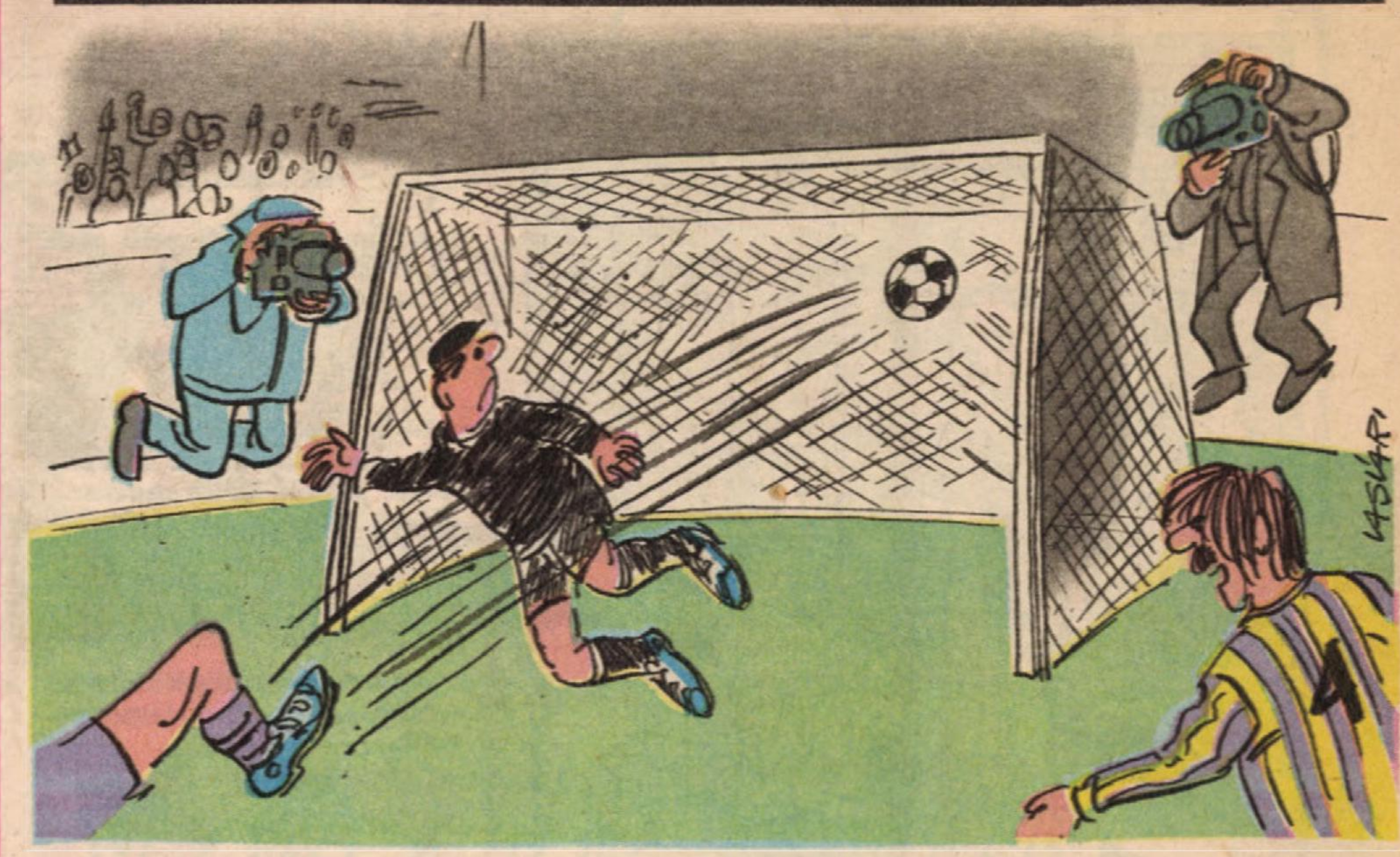

LEVÉLBOMBA MAGYARORSZÁGON

– Feljönnek a rokonok az ünnepekre!

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XVI.)

„Pedig mit vársz mást egy műkedvelőtől?"

(Madách)

Mennyibe kerül egy folytatásos tévéfilm?

Hogy a televíziónak mennyibe kerül, azt nem tudom. Én azt számoltam ki, hogy nekem mibe kerül.

Egy folytatásos film általában 13 részből áll. Ez tizenhárom óra.

Ha már kinyitom a televíziót, akkor megnézem a film előtt a tévéhíradót is. Az 13x30 perc, vagyis 390 perc, azaz hat és fél óra.

Namármost, ha ezt a két számot összeadjuk, az tizenkilenc és fél óra. Ha jól számolom.

De ezzel még nincs vége. Ha már egyszer kinyitom azt a fránya televíziót, akkor nem lehet azonnal lezárni, mihelyt véget ért a film. A legtöbb családnál nyitva marad még minimum egy órát. (Megnézzük mi van még?!) Az összesen 13 óra. Plusz az előbb kiszámolt 19 óra 30 perc, az 32 óra és 30 perc.

Vagyis egy napot (24 óra) és 8 óra 30 percet vesz el az életemből egy folytatásos tévéfilm.

Egy három tagú családnál ez már 4 napot és 90 percet tesz ki!

De ez még semmi! Másnap a család minden tagja — valahol — megbeszéli — valakivel, vagy valakikkel — a filmet. Ha erre adunk 15 percet, akkor az 3x15 perc x 13-mal, vagyis a folytatások számával. Eredmény: 585 perc vagyis 9 óra 45 perc.

Tehát egy háromtagú család 120 órát és tizenöt percet fordít egy folytatásos tévéfilmre. Tehát öt napot.

Öt napot! Uramisten!

De ez még mindig semmi!

A 13 részből álló folytatásos tévéfilm nézése közben eszünk, iszunk és dohányzunk. Egy három főből álló család egy óra alatt minimum 15 forintot költ el ennivalóra, italra és cigarettára. 13x15 forint az 195 forint.

A fentiekben már bebizonyítottam, hogy egy három tagú család öt napot fordít egy sorozatra. (5x24 óra az 120 óra.)

Ha egy órára, mondjuk 10 forint órabért számolok, akkor az 120x10 forint, vagyis 1200 forint. Ehhez hozzáadjuk a 195 forint étel, ital, cigaretta költséget, az annyi mint 1395 forint.

Na tessék! Ennyibe kerül egy folytatásos tévéfilm. Nekünk. Egy három tagú családnak.

Persze lehetnek rendkívüli költségek is. Például taxival megyünk haza, hogy a film kezdetére otthon legyünk. Ha unalmas a sorozat, könnyen megüthet minket a guta. (Orvosi költségek, ápolónők stb.) Tegyük fel, hogy mérgünkben szétverjük a készüléket. (Új tévé vagy javítási költségek, plusz a borravaló.)

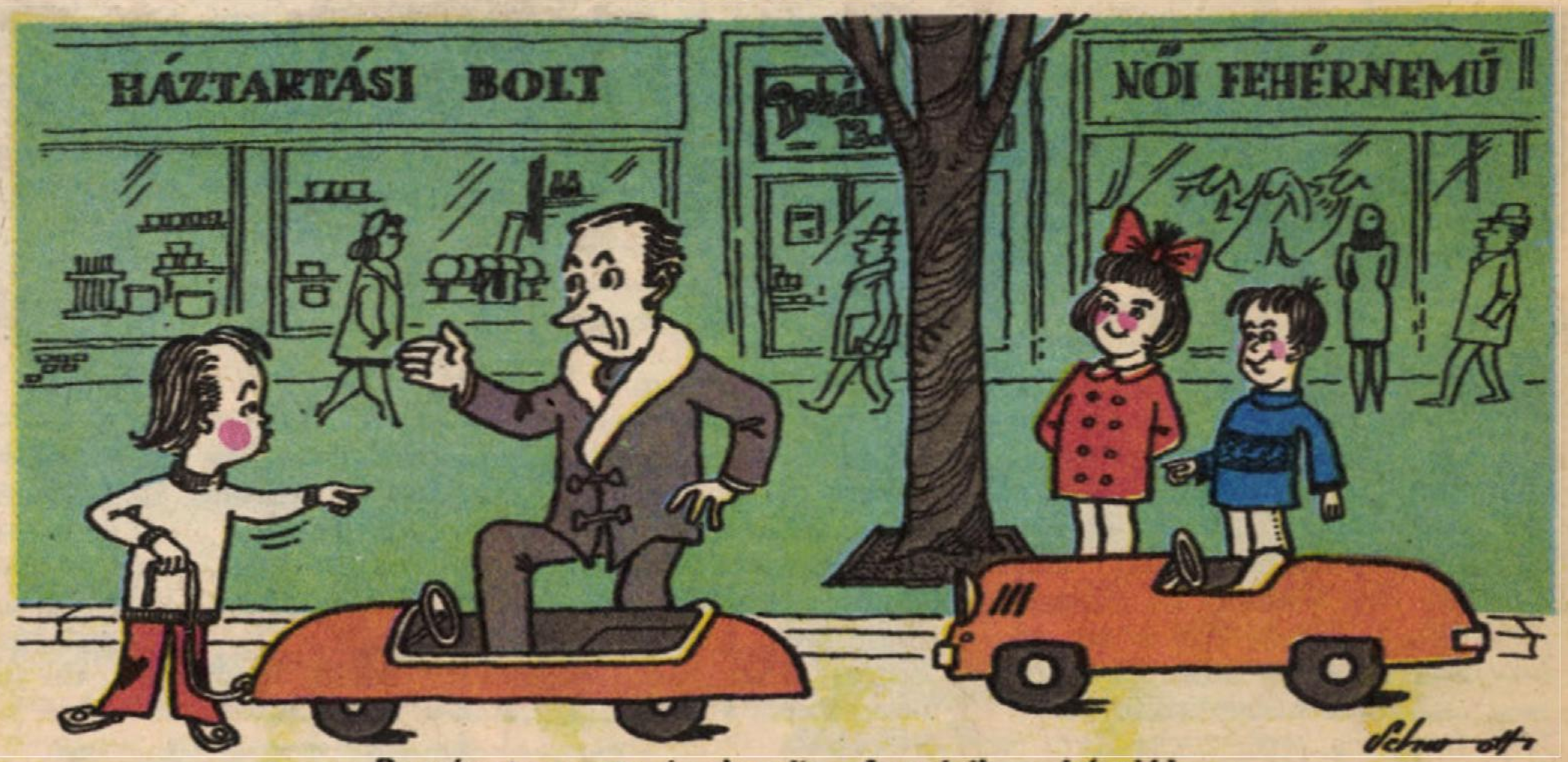
A hevenyészett költségvetésből kiderült, hogy miért nézünk szívesen folytatásos tévéfilmeket, sorozatokat.

Ha már egyszer elkezdtük nézni a filmet, sajnáljuk abbahagyni, mert akkor veszendőbe menne a ráfordított idő és munka.

A másik ok pedig az: ha már egyszer elkezdtük nézni a sorozatot, futunk a pénzünk után.

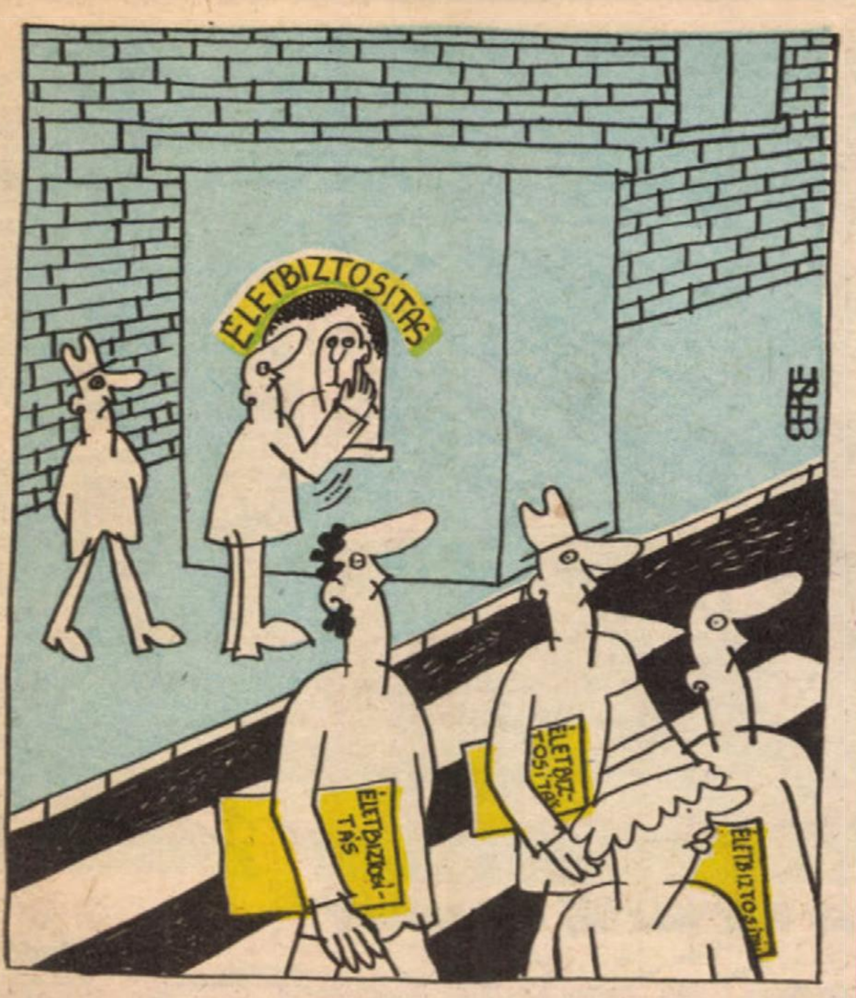
Mikes György

KISKOCSI A DIVAT

– Bocsánat, ez az én kocsim. A másik a bácsié!

VESZÉLYES ÁTKELŐHELY

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Bíró: Maga házas?
Vádlott: Igen.
Bíró: Kivel?
Vádlott: Egy nővel.
Bíró: Ne legyen ilyen tiszteletlen. Hiszen ez természetes.
Vádlott: Nem is olyan természetes, bíró úr. A húgom például egy férfival lépett házasságra.

SZILÁNKOK

HÁZASSÁG

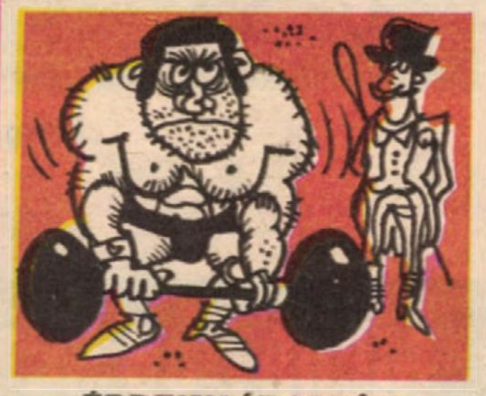
Az anyakönyvvezető csak jó házasságokat lát.

ÚJ LAKÓHÁZ

— A jegyzőkönyv szerint 147 hibát találtunk az épületen. Ebből helyrehoztunk 168-at. Most már csak 251 hiba van.

KRITIKA

A cirkusz műsorában az erőművész volt a leggyengébb.

ÉRDEKHÁZASSÁG

— Csak azért mentem férjhez, mert külvárosban lakom és este félek hazamenni egyedül.

EMLÉK

1934-ben ipi-apacsot játszottunk Gézával az Almássy téren. Én voltam a hunyó. Százig számoltam, aztán a keresésére indultam. Tavaly találtam meg Gézát. Hondarusban éjjeliőr.

TISZTELET

— Én megkövetelem, hogy tiszteljenek a gyermekeim — mondta Béla, amikor tökrészegen, négykézláb mászott hazafelé.

RENDELŐBEN

— Doktor úr, milyen gyógyszert tudna ajánlani nekem, hogy ne piruljak el a vámvizsgálatnál?

MEGLEPŐ HELYZET

— Kérem, tessék beadni a kabátot! A ruhatár kötelező!
— Amint látja, nincs felsőkabátom.
— Sajnálom, tessék valahonnét szerezni egyet.

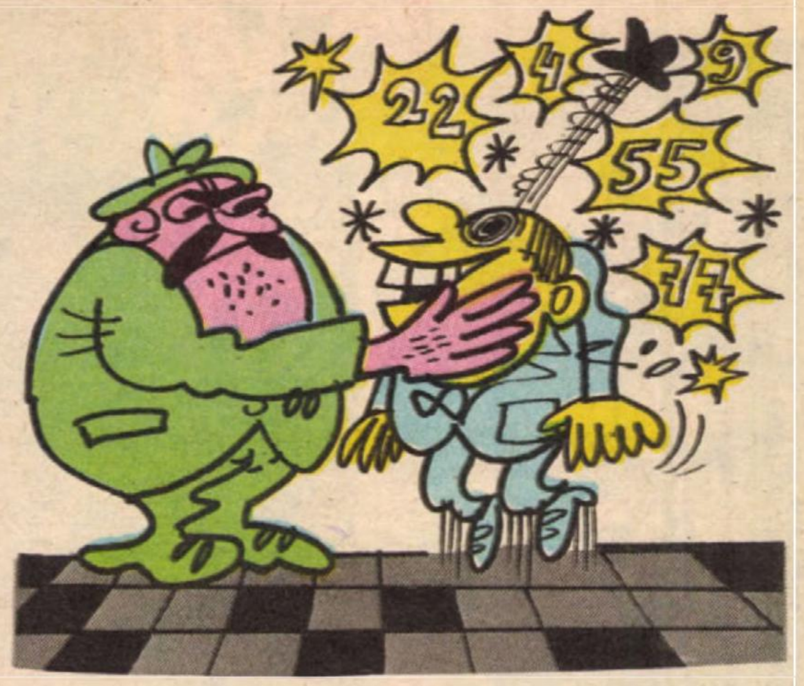
(galambos)

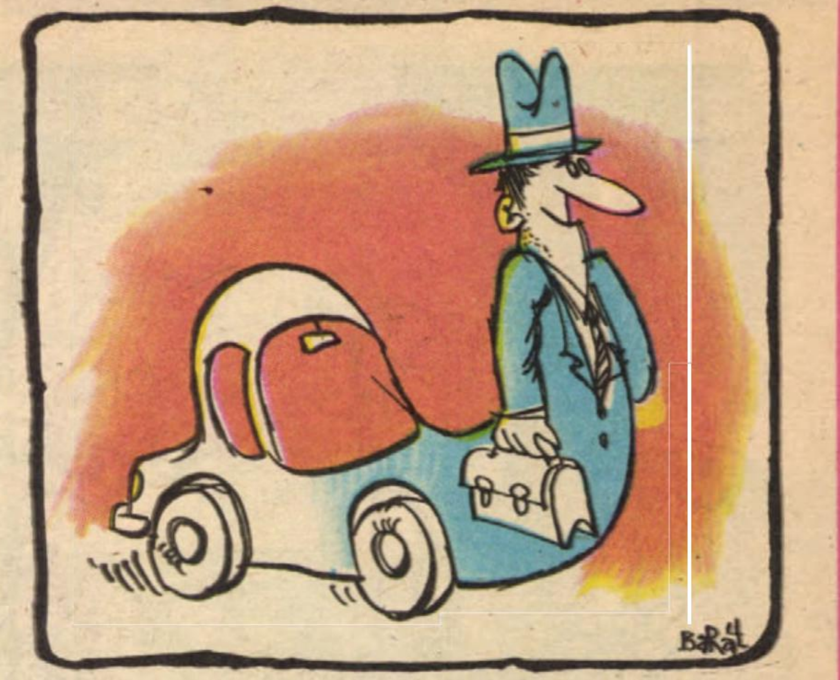
RIT-KA-SÁ-GOK

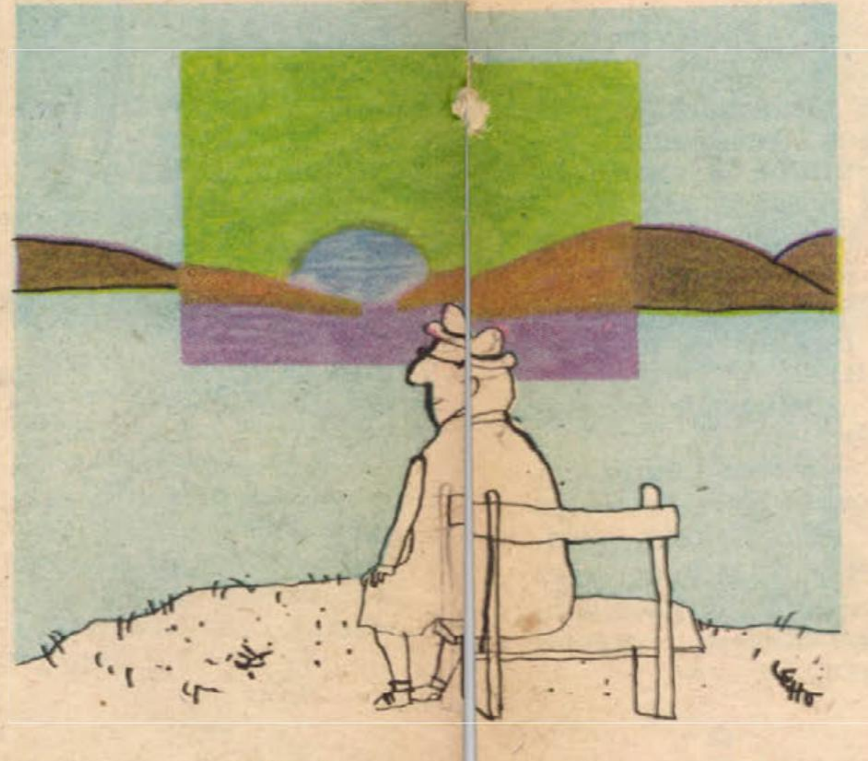
Lelkesen tapsoló potyajegyes néző.

– Úristen, ezek a jövő heti lottószámok!

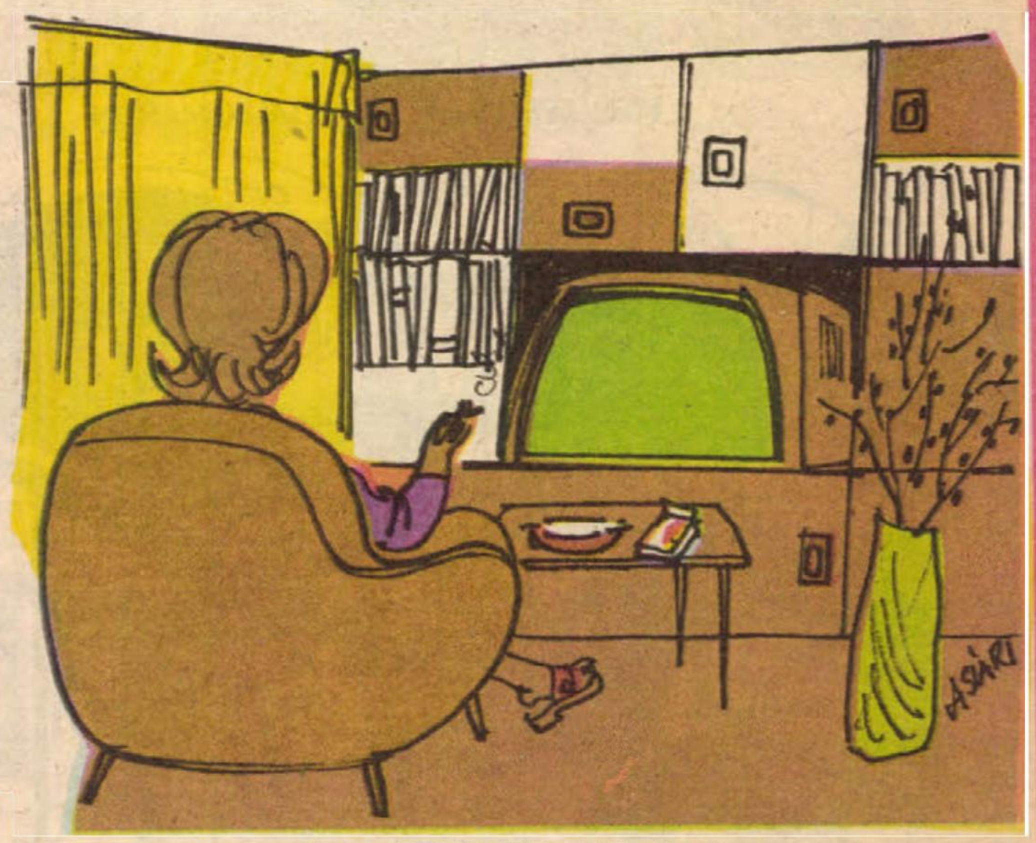
Újfajta embertípus, akinél megszűnik a gyalogos és az autós közötti különbség.

Modern naplemente

Árleszállítás karácsony előtt.

Egy részből álló tévésorozat.

A MŰVÉSZET SZERELMESE

A minap találkoztam rég látott öreg barátommal, Bogica Bódoggal. Napbarnított ábrázata már messziről ragyogott rám.

— Most érkeztél egyenest Floridából, vagy „csak innen", Algériából? — kérdeztem, mert tudom róla, hogy szenvedélyes világjáró.

— Valamivel közelebbről — mosolyog szerényen —, itt jártam nem messze, Spanyolországban.

— No, persze, most az a divat!

— Idefigyelj, te! — förmed rám, mert mindent eltűr, csak azt nem, ha sznobnak tartják. — Tudod-e, hogy miért mentem el Spanyolországba? Hm? Mert ott van Madrid, és Madridban a Prado. Én a tíz napos spanyol útból öt napot abban a múzeumban töltöttem, és gyönyörködtem a Velasquez, a Rafael, a Tizian, a Goya képekben és a többiben, amit fölsorolni is sok. Bizony, öcsikém, én csak pihenni jártam ki a levegőre, meg a tengerpartra, mert nekem mindennél többet jelent a művészi élmény.

— Hát igen, számomra is örök emlék marad Firenze, ahol ...

— Ahol egy délelőtt körbeszaladtad a Pittit, meg az Uffizit — vág gúnyosan a szavamba. Szégyenkezve bólintok, hogy eltalálta, így történt. Ő fölényesen legyint: — Mit láttál ennyi idő alatt? Semmit. Tudod, hányszor jártam én Firenzében? Háromszor, és a három alkalommal tizenkét napot töltöttem ebben a két múzeumban, és külön két napon keresztül álltam Michelangelo Dávidja előtt... Aztán Rómában, Velencében, Veronában ... De mit soroljam, úgysem tudod megérteni, hogy valaki — például *csak* azért vonatozik Milánóba, hogy Leonardo Utolsó vacsoráját lássa, vagy elrepül Leningrádba egy hétre, s abból hat napot az Ermitázsban tölt. Bizony, barátom, amíg más autót vesz, meg telket, én a világ múzeumait járom, mert én a művészet szerelmese vagyok... Most is, mit gondolsz, hova megyek?

— A Ferihegyre, ahonnan Amszterdamba repülsz, megnézni a Rembrandtokat.

— Azokat már láttam háromszor négy-négy napon át. Ellenben Párizsba készülök, mert a Louvre-t eddig csak ötször láttam, össze-vissza százharminchét óra hosszat, s mi ez annak, aki a művészet szerelmese?

— Jó utazást kívánok... — nyújtottam búcsúzásra a kezemet.

— Várj csak! Hirtelenében nem jut eszembe, hol is van a Lendvay utca, ugyanis épp most oda megyek a francia nagykövetségre.

— A Dózsa György útról nyílik, szemben a Szépművészeti Múzeum oldalával.

— Apropó, Szépművészeti Múzeum ... — mondta inkább maga elé. — Oda is el kellene már mennem egyszer — s mentegetőzve felém fordult —, de tudod, soha nincs rá időm.

Sólyom László

DIPLOMATANYELV

– Mi lesz a munkaebéd?

A TŰZ FELFEDEZÉSE

– A környezetvédelmi hivatalból jöttünk, hogy megbüntessük a levegőszennyezésért...

Meddig tart a „rossz kor"?

A mint a kis Föld kiszakadt a Napból, nyomban sisteregni kezdett, izgett-mozgott, forgolódott, egy percig sem maradt nyugodtan, úgy hogy Nap-anyuka már komolyan aggódott miatta. Ha a szomszédos csillagrendszerek megjegyzéseket tettek a csecsemő pajkos viselkedésére, anyja így védekezett:

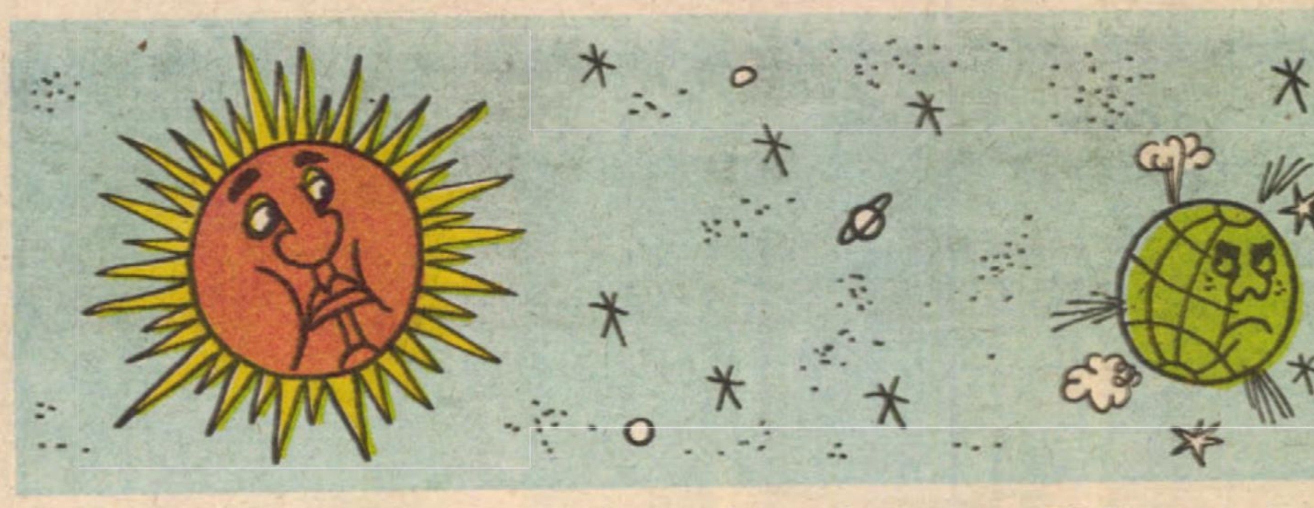
— Picike még. Rossz korban van... Majd kinövi...

Sajnos, az anyai derülátás nem igazolódott be. A kis Föld-gyerek magaviselete egyre aggasztóbbá vált. Potom négy milliárd éves volt, szinte még alig nőtt ki a Napból, és máris életveszélyes játékokat űzött: hatalmasan pancsolt a vizekkel, a sziklákat ide-oda gurítgatta és eközben anyukája nagy bánatára teljesen összemaszatolta magát. Az űrbeli népek gúnyosan mosolyogtak: „Persze, megint rossz korban van..." — és bujtogatták az anyját: „Keményebben kéne fogni a kedves csemetéjét, olykor egy-egy szülői pofon nem ártana".

Addig piszkálták a mamát, míg az dühében csakugyan lekent kettőt az ebadtának, de olyan szerencsétlenül találta el, hogy alul-felül belapult, máig is látható nyomot hagyva rajta.

Szegény Nap-mama jobban megijedt, mint a kölyök, kétségbeesve futott egy gyerekpszichológushoz, tanácsért. Pofozni nem szabad, rótta meg a doktor, azt tiltja a modern pedagógia. Várjon türelemmel, ha a rossz kor elmúlik, minden jóra fordul.

Közben a gyermek felcseperedett, kamaszodni kezdett és mint oly sokszor lenni szokott, rossz társaságba keveredett. Nap-anyó egyszercsak azt látta, hogy odalent fiacskájánál megkezdődött az igazi élet. Mindenféle gyanus alakoknak ad otthont. Ezek a furcsa figurák, akiket embereknek hívtak, minden zugot elfoglalnak, hangoskodnak, idétlenkednek és nagyon rossz hatással vannak az ő szíve magzatjára.

— Haj, a kamaszkor! — bánkódott az édesanya — csak már ez érjen véget...

De bizony Föld-úrfi jócskán benne volt az érett férfikorban, amikor még mindig vásott kölyök módjára viselkedett. Anyja alighogy nyugodni tért, arra riadt fel, hogy vad tüzek gyúlnak odalent, máglyák lobognak mindenfelé. „Az istenverte kölyök még felgyújtja a lakást!" — riogatták a szomszédok. „Mondtuk magának Napné asszony, nem szabad gyufát adni a gyerek kezébe!"

És mintha csak nekik lett volna igazuk. Időről időre ijesztő dolgokat művelt a tejút rossza, a Föld.

Eltelt egy évezred, a mama már-már örülhetett, hogy odalent fia kertjeiben dúsan terem a mag, okos gépek szántják a talajt, ügyes masinák az eget. Aztán egyszer csak elölről kezdődött minden. Tombolt a Föld, tört-zúzott, öt esztendeig nem tudott lecsillapodni.

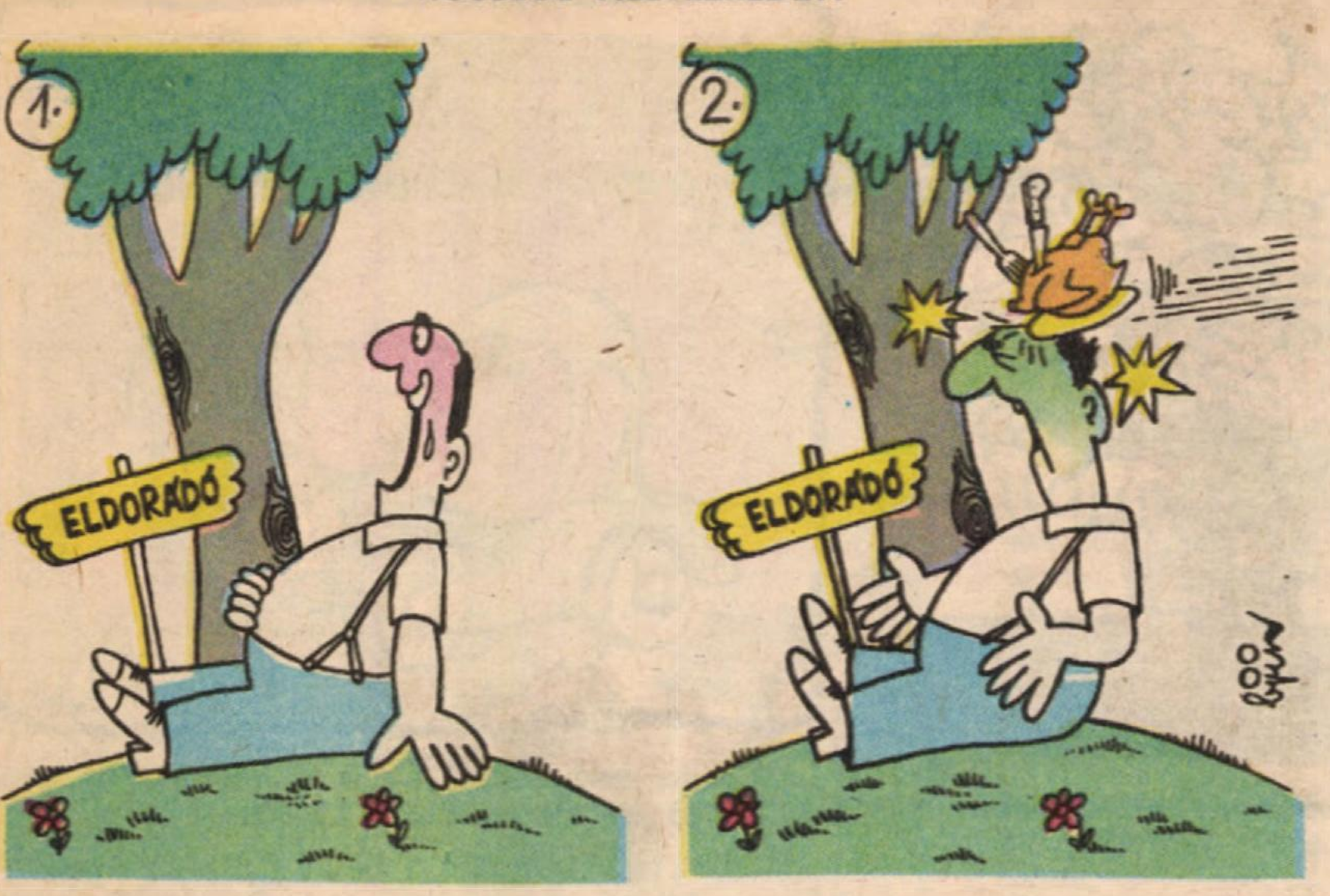
„Ez aztán a rossz kor! Már megint háborusdit játszik..." — mondogatták odafent. Ebben a pillanatban borzalmas robbanás hallatszott lentről, nyomában valahol a vizek felett gombaalakú felhő emelkedett a magasba.

„Mi a szösz?! Ez valami egészen új játékot talált ki magának" — hüledezett a világegyetem. — „Még megjárhatja vele! A gyerek valósággal keresi a veszélyt..."

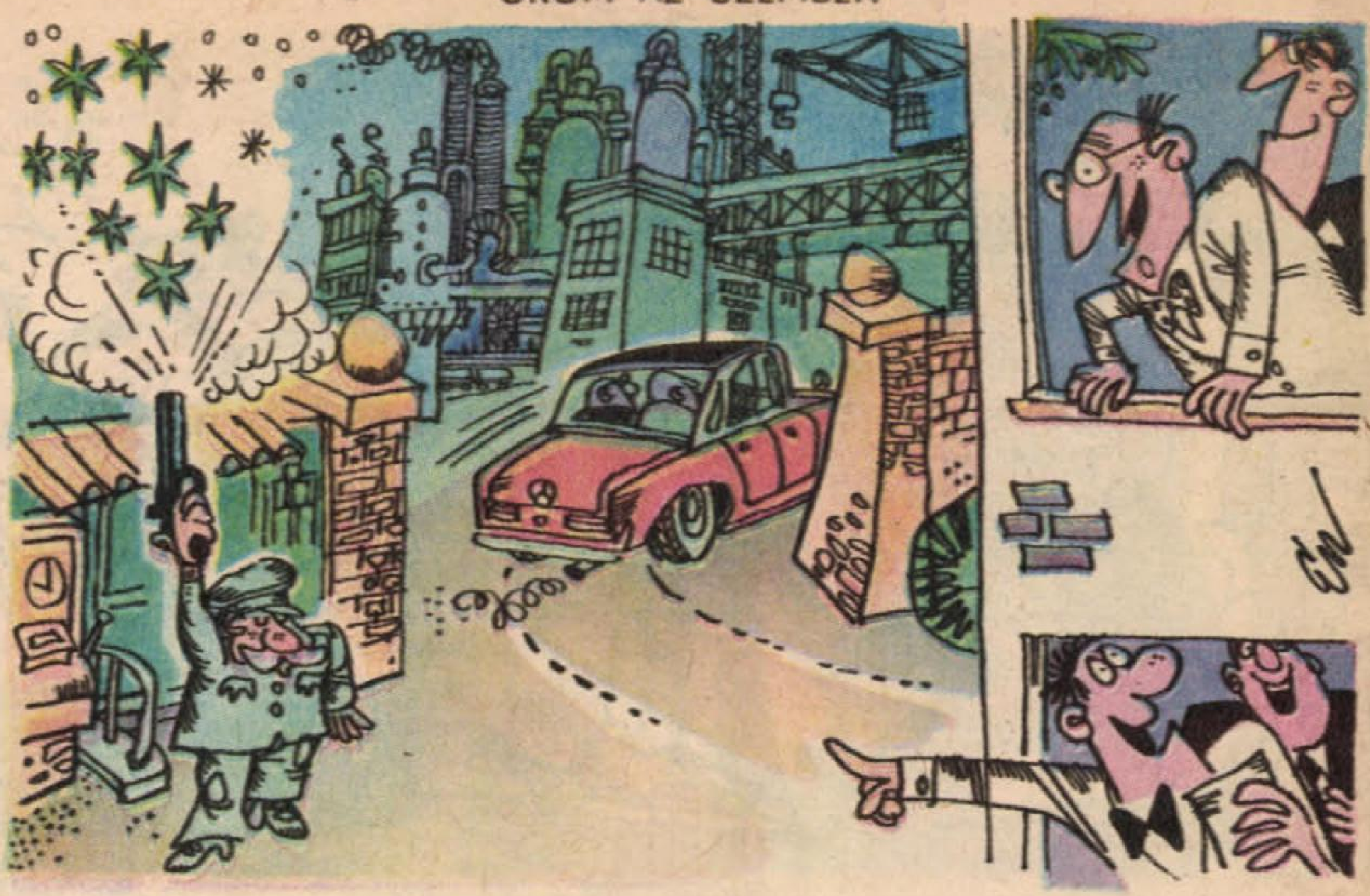
De aztán egy ideig csend lett, mintha a Föld megnyugodott volna egy kicsit. Anyukája a Nap pedig arra gondolt: talán most, éppen most múlt el a rossz kor. Hiába, ilyenek az anyák. Aztán elindult, hogy utána nézzen, mit művel közben a másik n y o l c csemete. Ez a Jupiter, meg a Saturnus például gyanúsan nagy csöndben van. Jó lesz a körmükre nézni, ki tudja, hátha ott még nagyobb disznóságok folynak, mint a kis Földön...

Novobáczky Sándor

ROSSZUL HELYEZKEDETT

ÖRÖM AZ ÜZEMBEN

– Lajos bácsi jelzi, hogy megúsztuk a vizsgálatot: elmentek az ellenőrök...

MEGLEPETÉS A METRÓÁLLOMÁSON

KEDVES SZOKÁS

ANEKDOTÁK

Ivo Andrič Nobel-díjas szerb író legutóbbi visegrádi látogatásakor elbeszélgetett a kilencvenéves Ajkunával, egy helybeli öreg asszonnyal, aki gyermekkorában a nagynénjénél dolgozott.

— Hogy viseled az öregséget, Ajkuna? — kérdezte tőle az író.

Az öregasszony nyugodtan válaszolta:

— Egészen jól. Mert csupa jó ember vesz körül. Csak az orvosok rosszak hozzám...

☆

Georges Simenon a közelmúltban levelet kapott a Maigret felügyelő kalandjainak lelkes olvasójától, bizonyos Joseph Drillardtól, Párizsból:

„Kedves Simenon,

elolvastam vagy harminc könyvét és most szeretnék magam is átélni valami hasonlót. Mit csináljak?"

Monsieur Drilland elvitte a levelet a postára, s amikor kilépett az épületből, egy huligán megtámadta, agyba-főbe verte, majd kirabolta. Amint a kórházban felépült, újabb levelet írt Simenonnak:

„Kedves Simenon,

tekintse az előző levelemet érvénytelennek. Mindent tudok..."

Johannes Heesters, a holland származású német énekes és színész lakást változtatott, s az építéssel megbízott mérnök sok mindent nem teljesített az eredeti megállapodásból. Az építészmérnök kénytelen volt elismerni a fogyatékosságokat, de kijelentette, hogy a legközelebbi renováláskor mindent rendbehoz. Átnyújtotta a számláját, és Heesters szó nélkül kiállított egy csekket a kért összegről.

Az építész ránézett a csekkre és megszólalt:

— Hiányzik az aláírás.

— Ejnye, ejnye — mondta Heesters —, én is elfelejtettem valamit! Na, nem baj, majd a legközelebbi renováláskor pótolni fogom...

☆

G. B. Shaw egyszer levelet kapott a következő szöveggel:

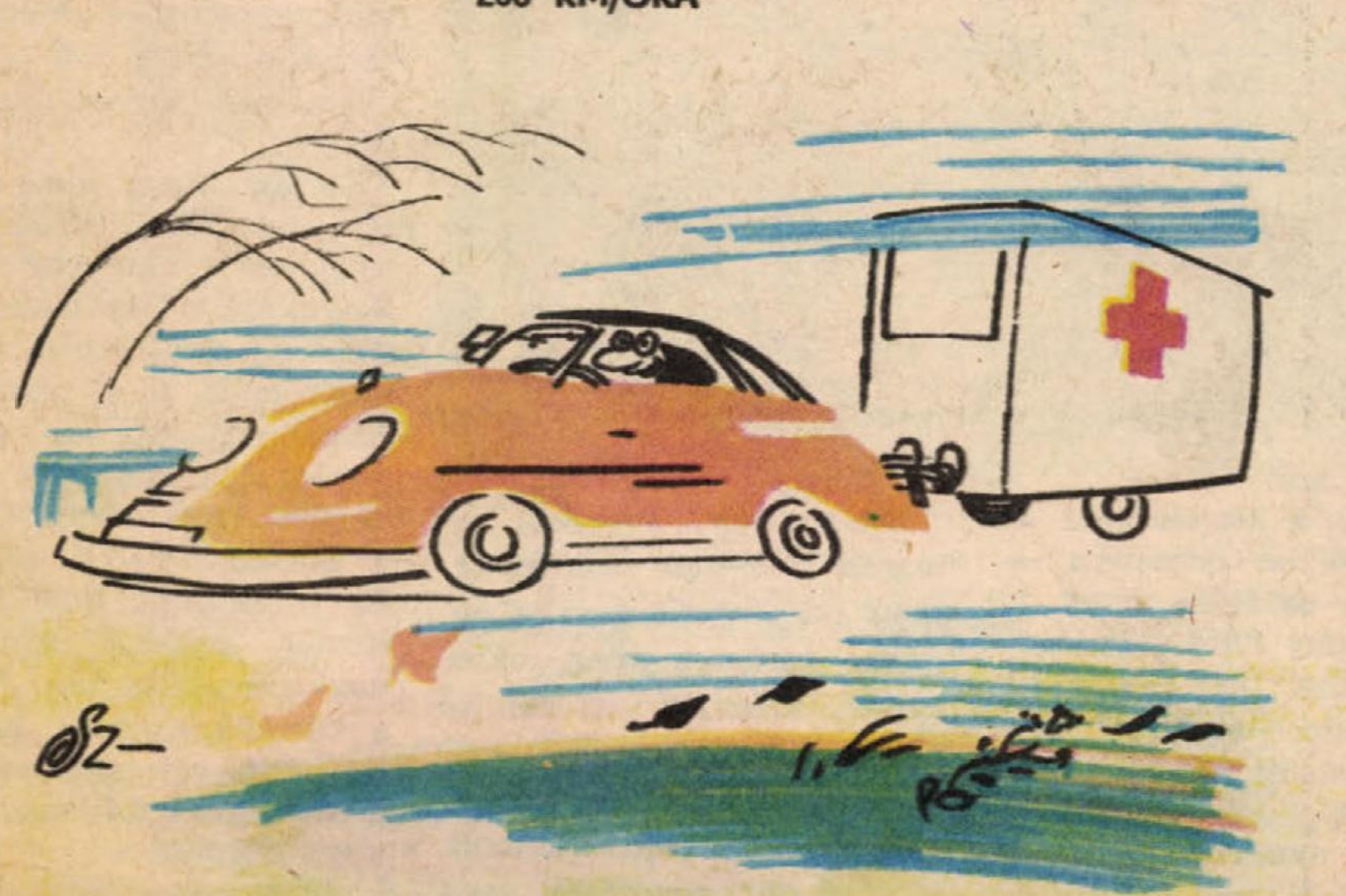
„Szeretném megismerni. Szerdán öt és hét óra között a lakásomon vagyok."

Shaw megtudta, hogy az illető egy középkorú társaságbeli hölgy, aki híres emberek barátságával kérkedett ismerőseinek. Az író így válaszolt a meghívásra:

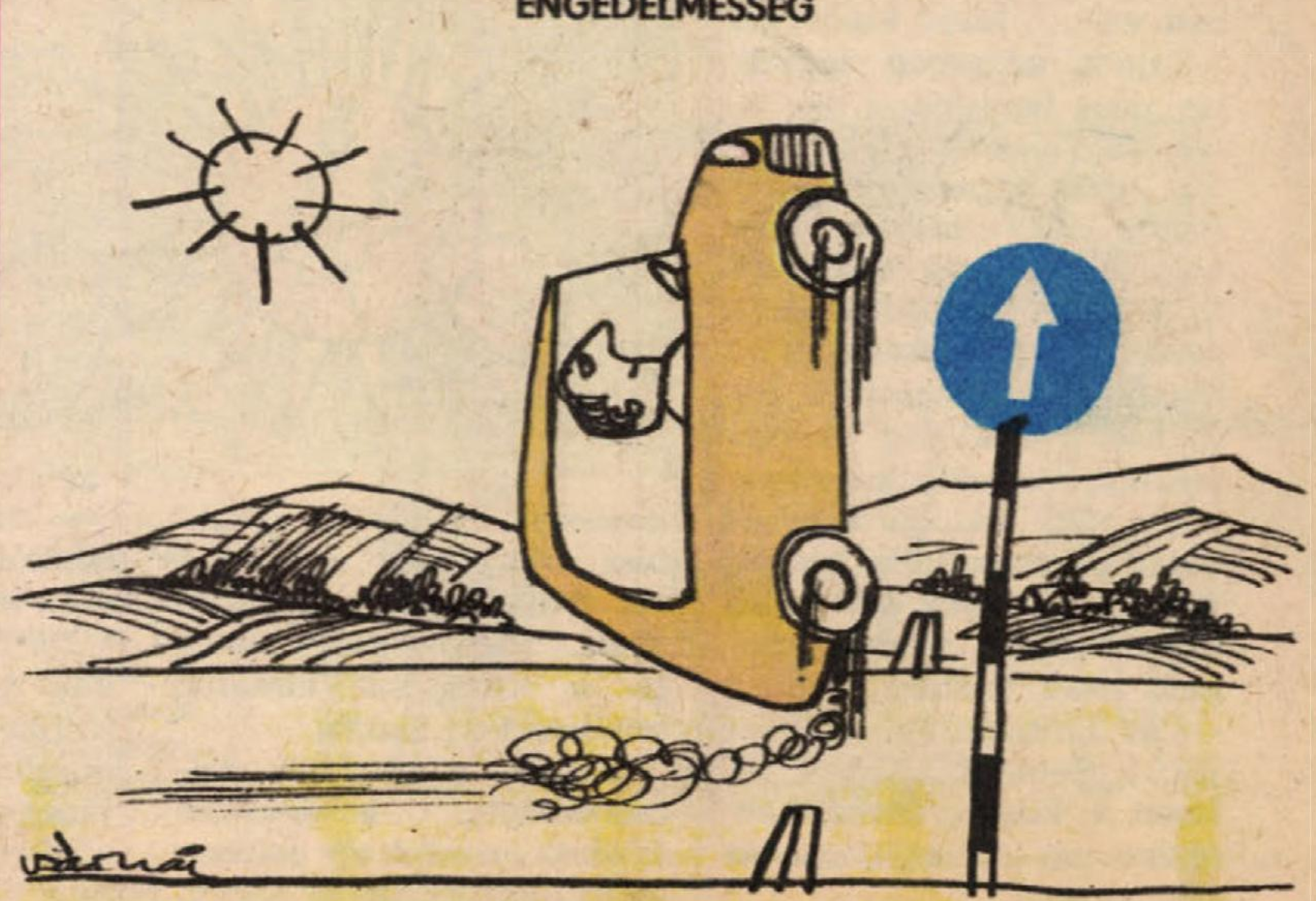
„Sajnos, nem találkozhatunk, mert szerdán öt és hét óra között én is a lakásomon vagyok!"

(Révész Tibor gyűjtése)

200 KM/ÓRA

ENGEDELMESSÉG

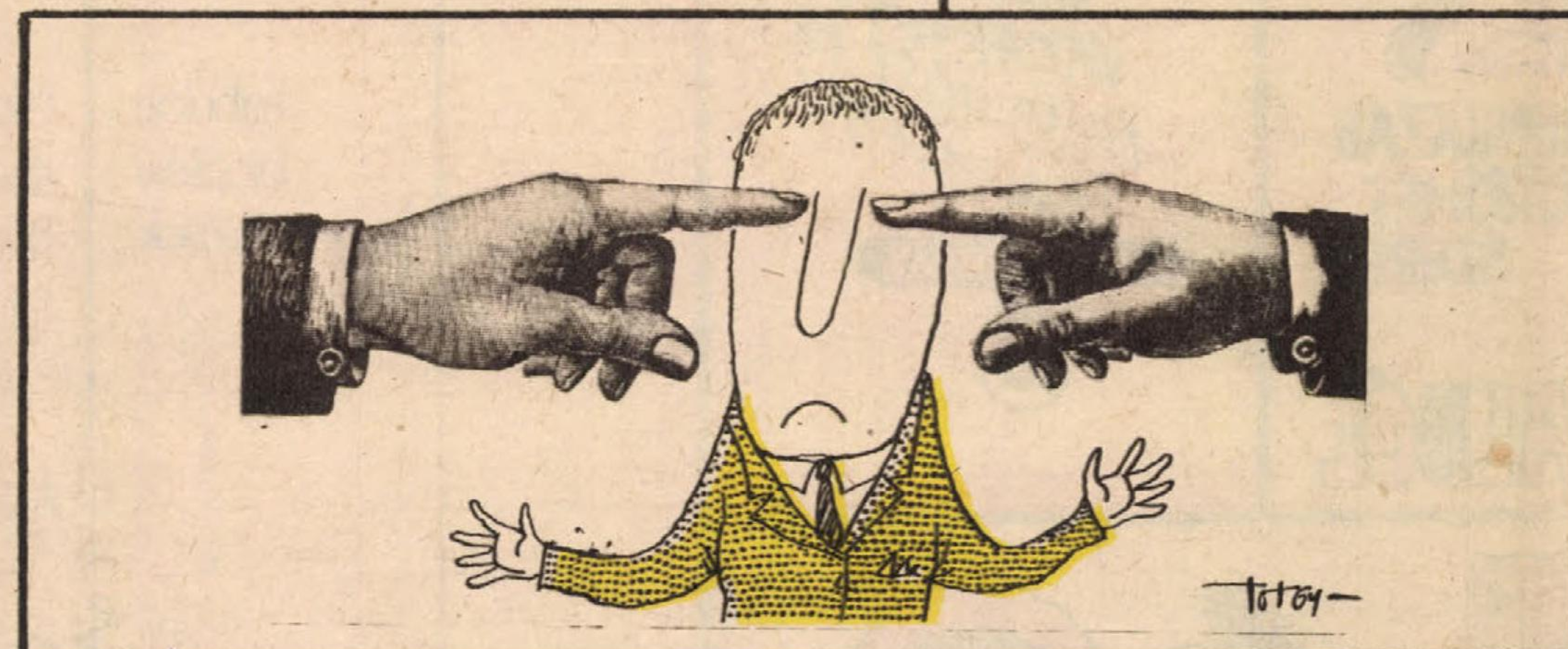
KEZEK

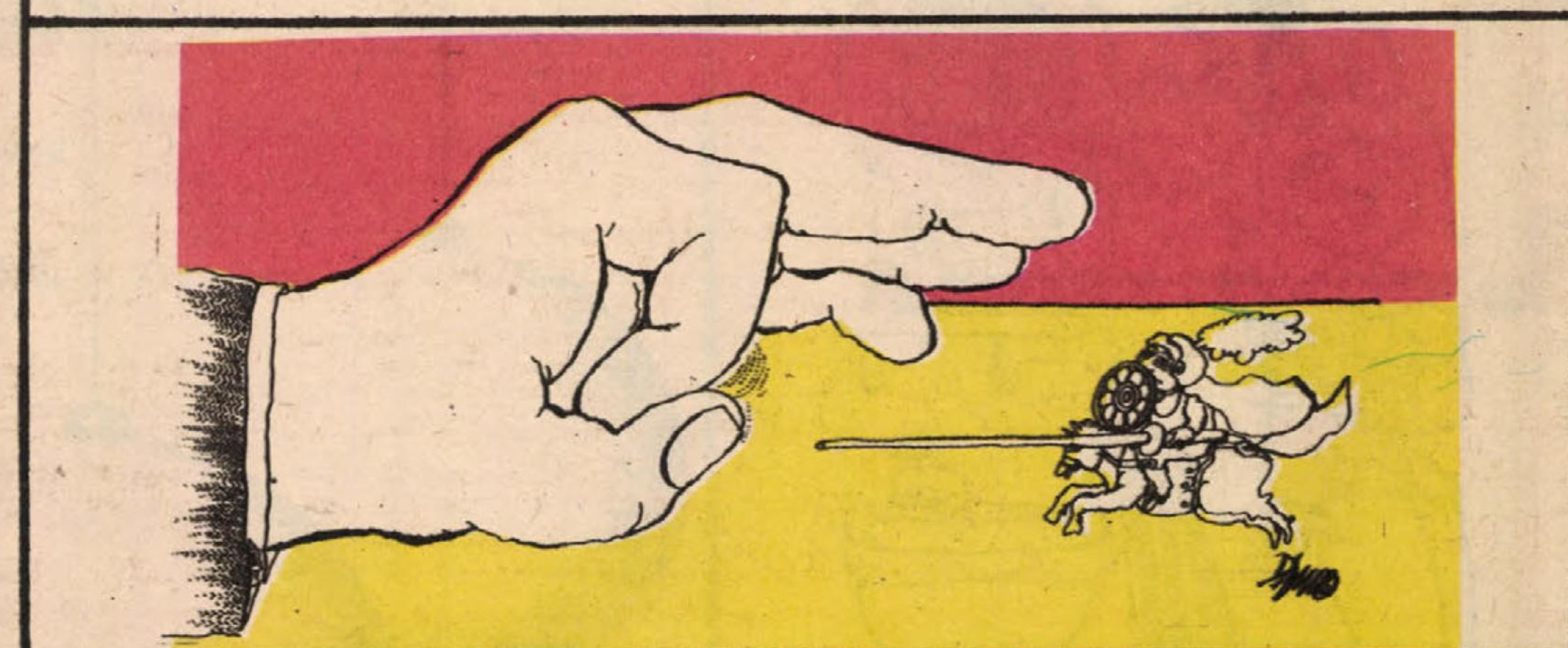
SAJDIK,
HEGEDŰS,
VASVÁRI,
TÓT,
DALLOS,
FÜLÖP,
SZÓR-SZABÓ

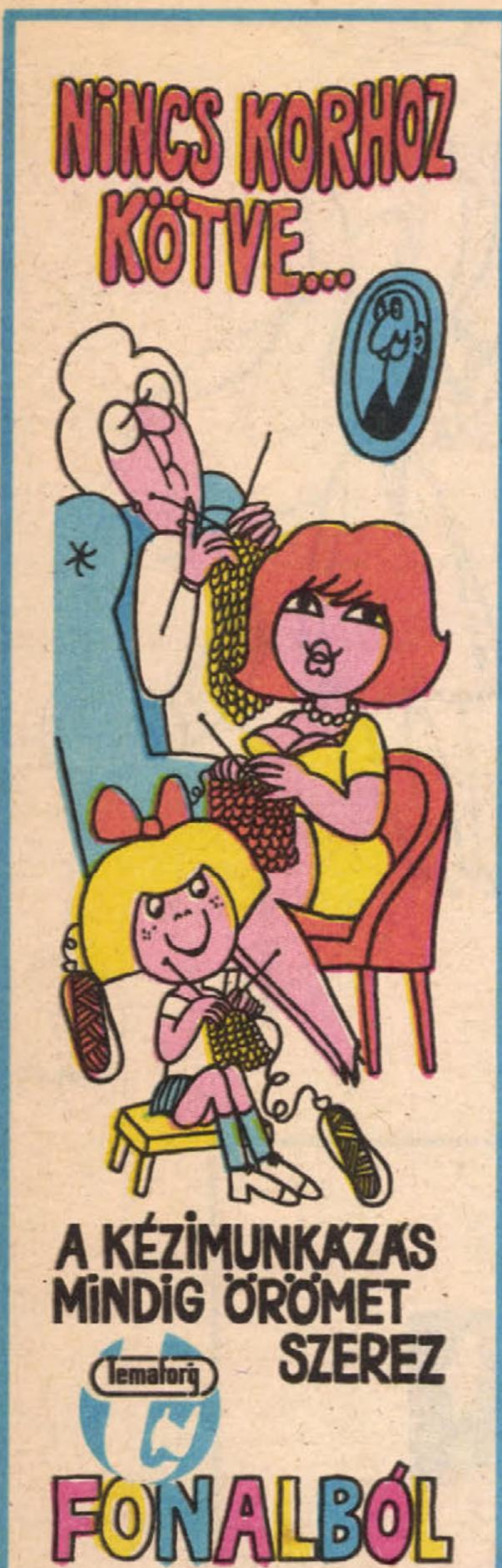

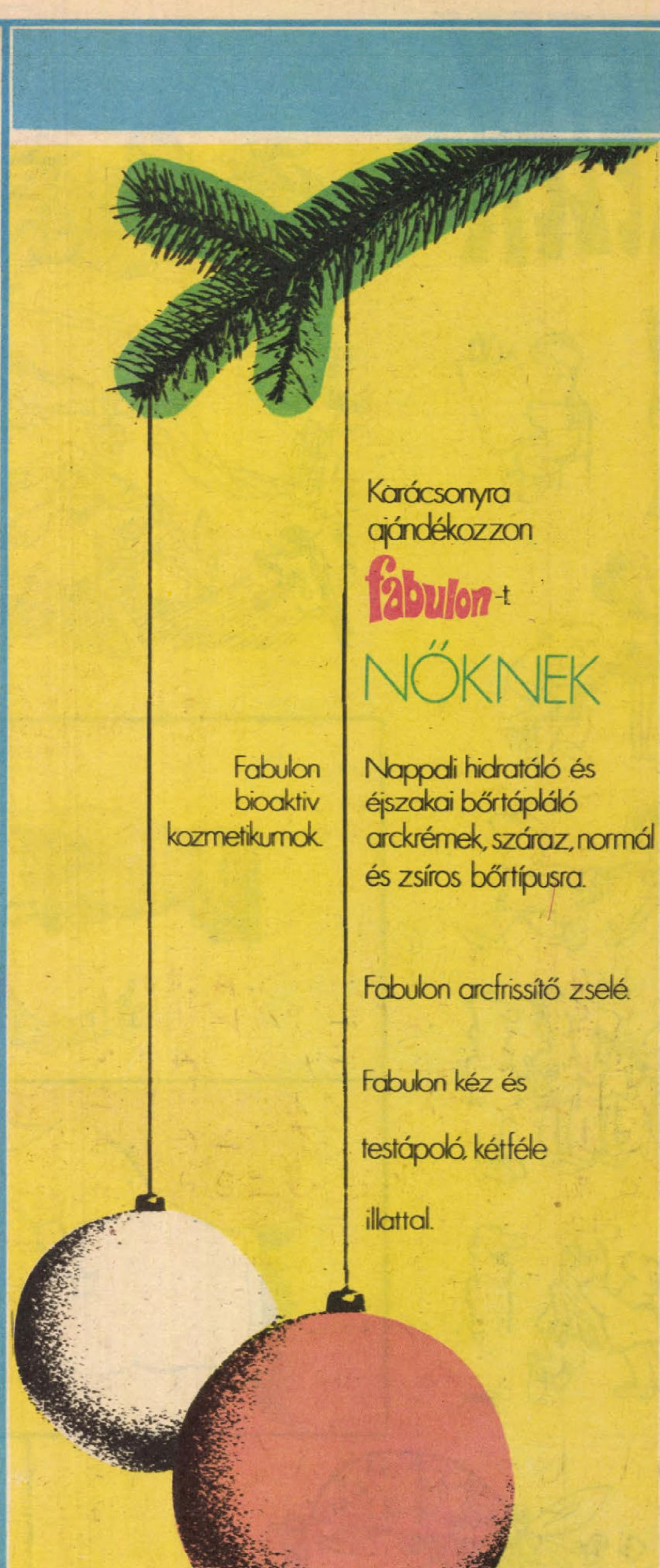

HIRDETÉSEINK

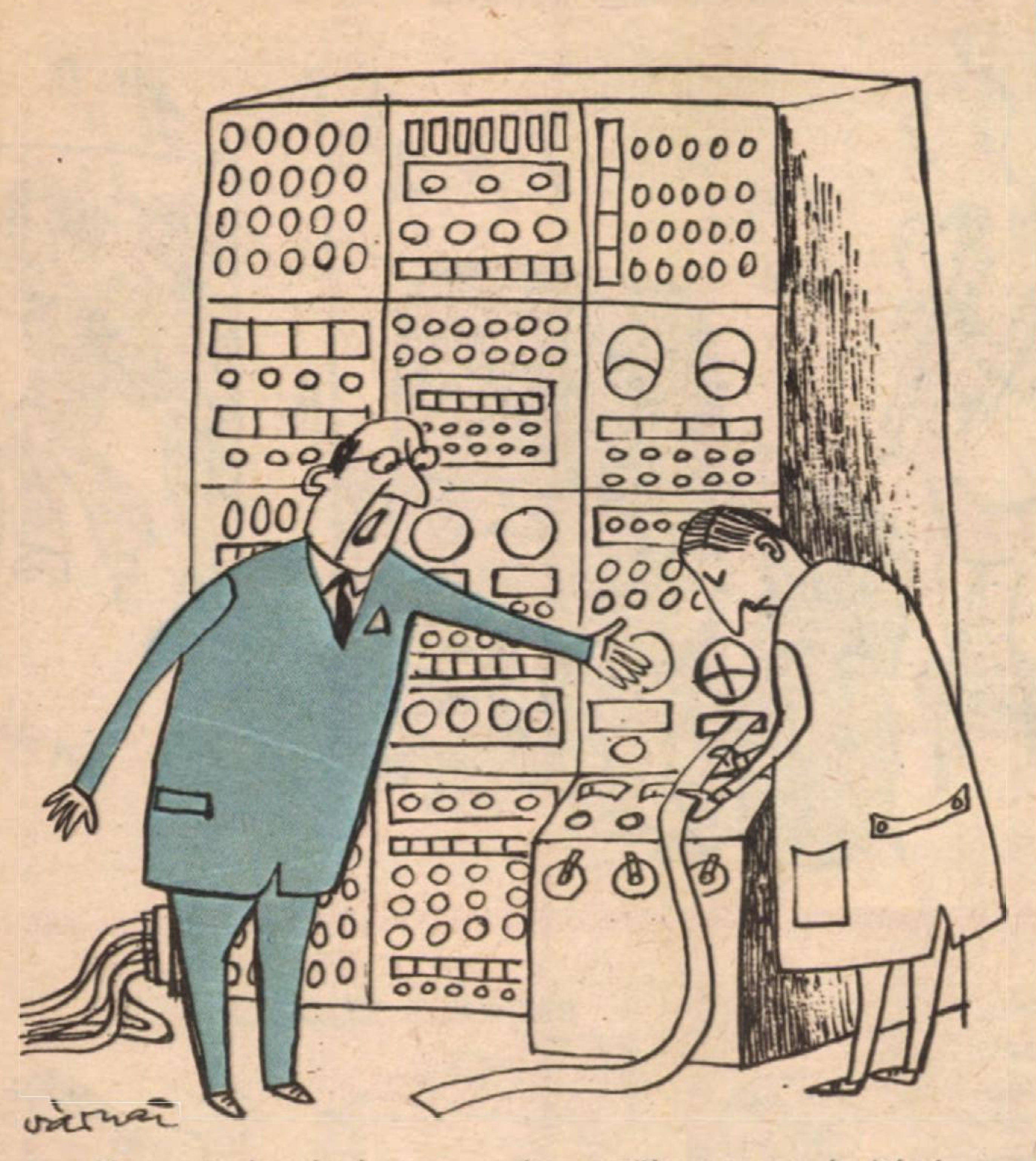

SZEMREHÁNYÁS

– Vegye tudomásul, nem azért vettük ezt a számítógépet, hogy maga lóverseny-esélyeket számítson ki rajta!

IDÉNYMUNKA

– Azt mondta a főnök, ha jól dolgozom, tavasszal húsvéti nyúlnak is szerződtet!

TÚLZSÚFOLT HIVATAL

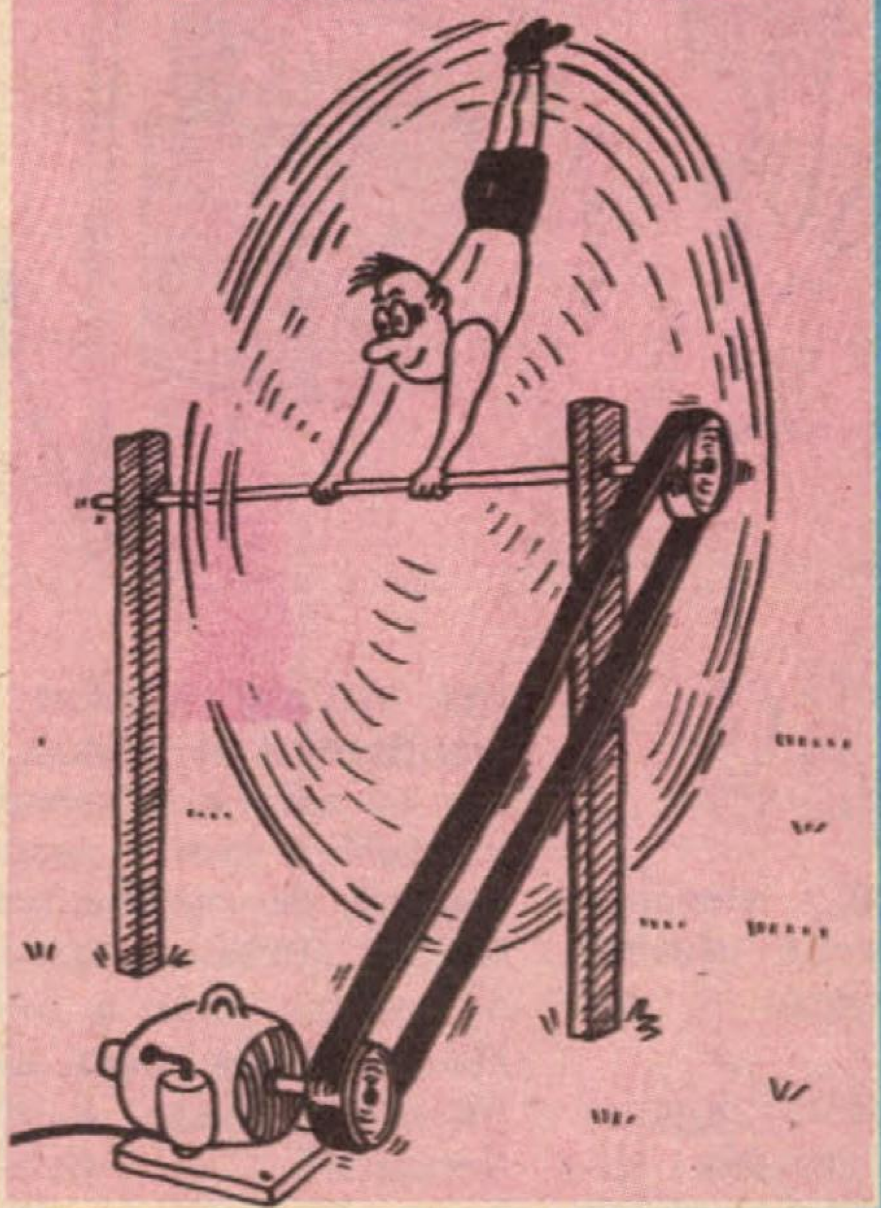

IMPORT HUMOR

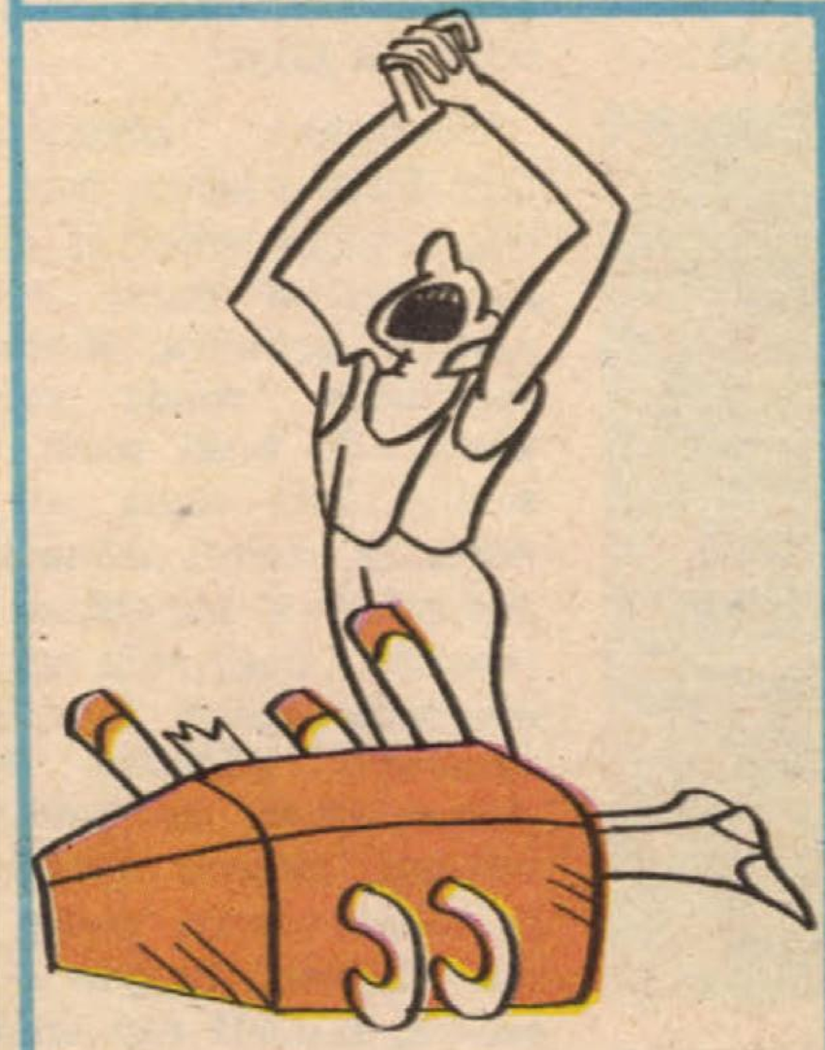
– Hosszú hajszálat találtam a ruhádon! Azonnal valld be, ki az a férfi?!

LEGFONTOSABB AZ EDZÉS

SAFARI, AHOGY AZ ÁLLATOK SZERETNÉK

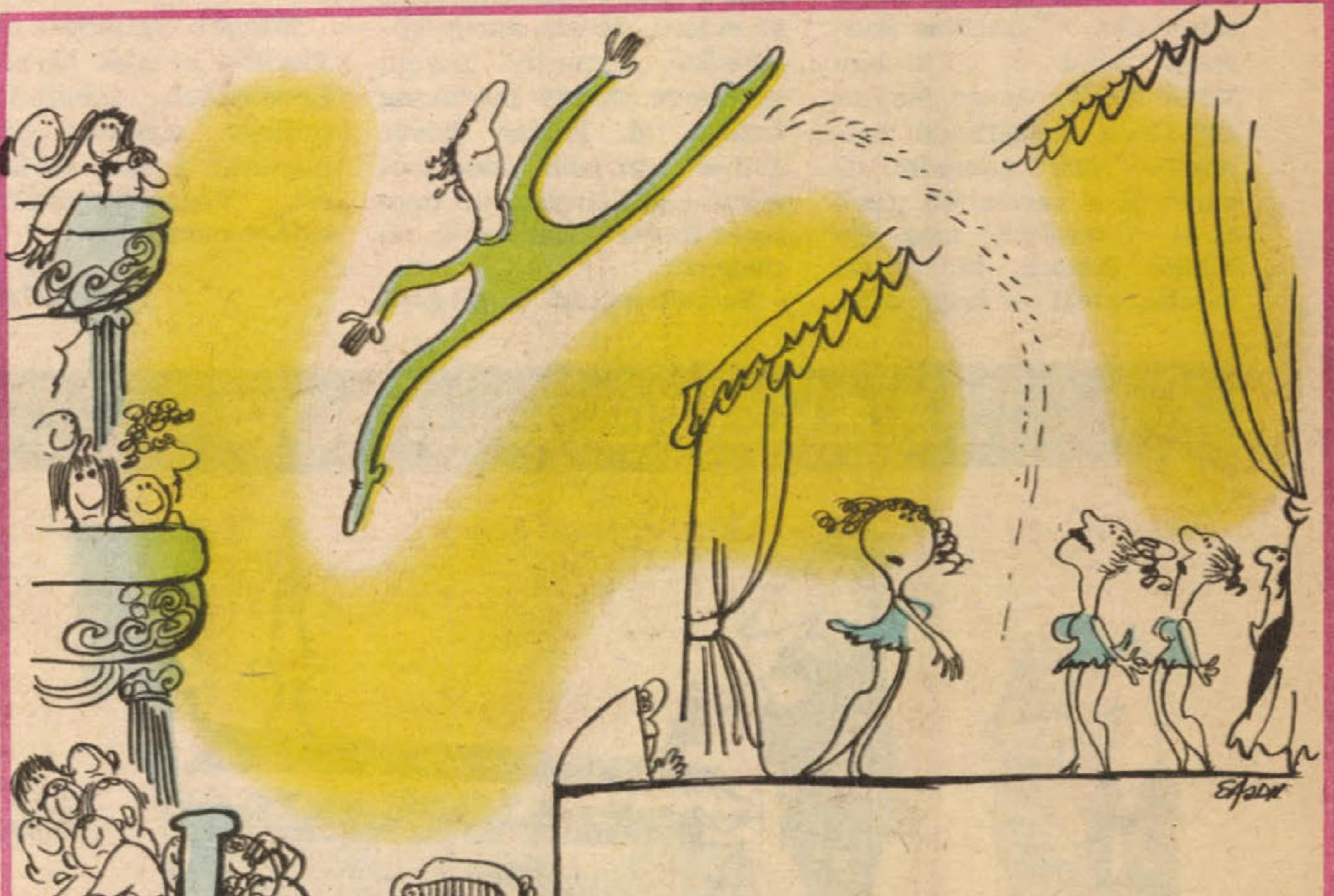

– Egy országot egy lóért!

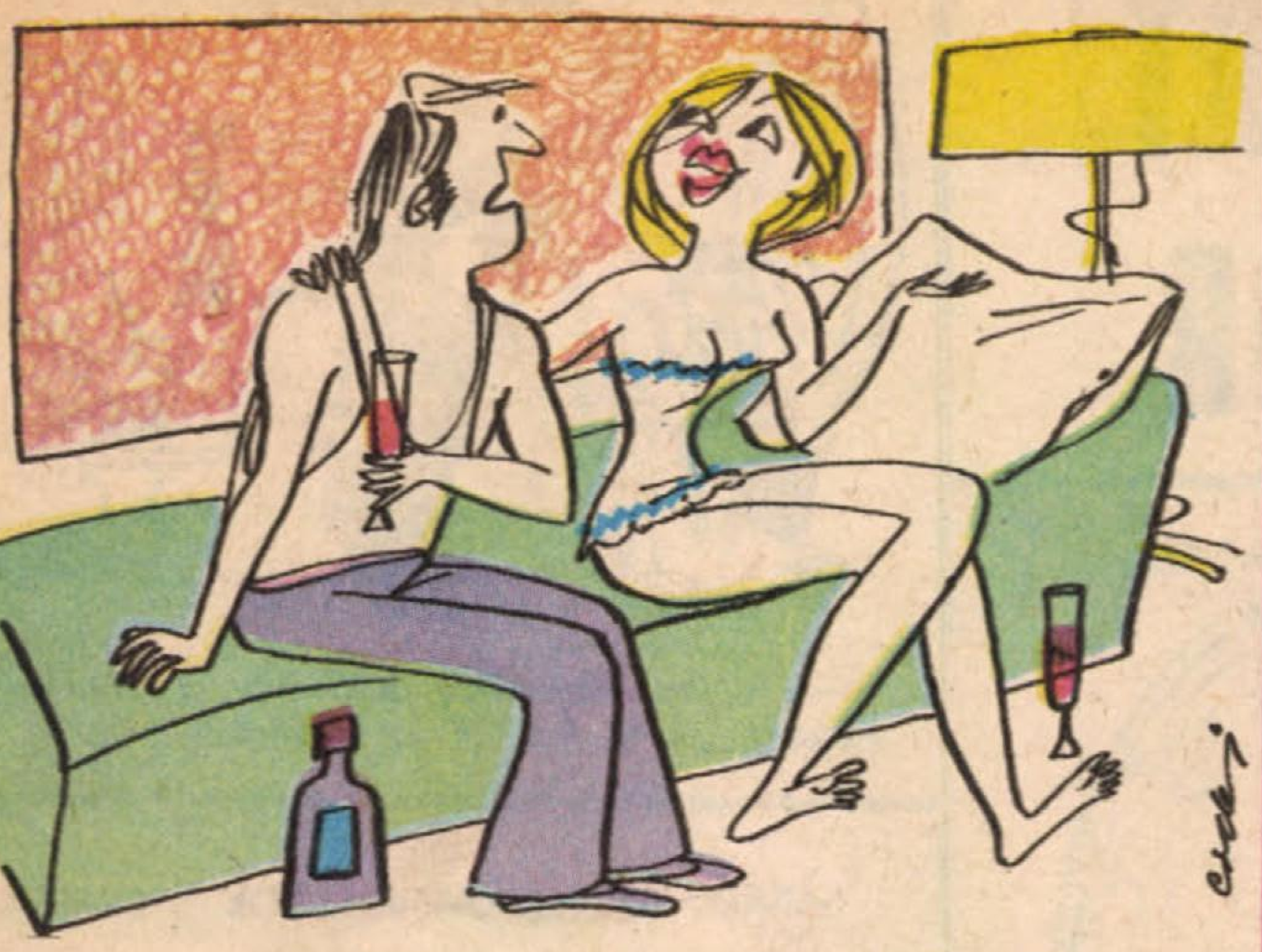
– Máskor, ha fütyülök, azonnal meg kell állnia!

A NAGY UGRÁS

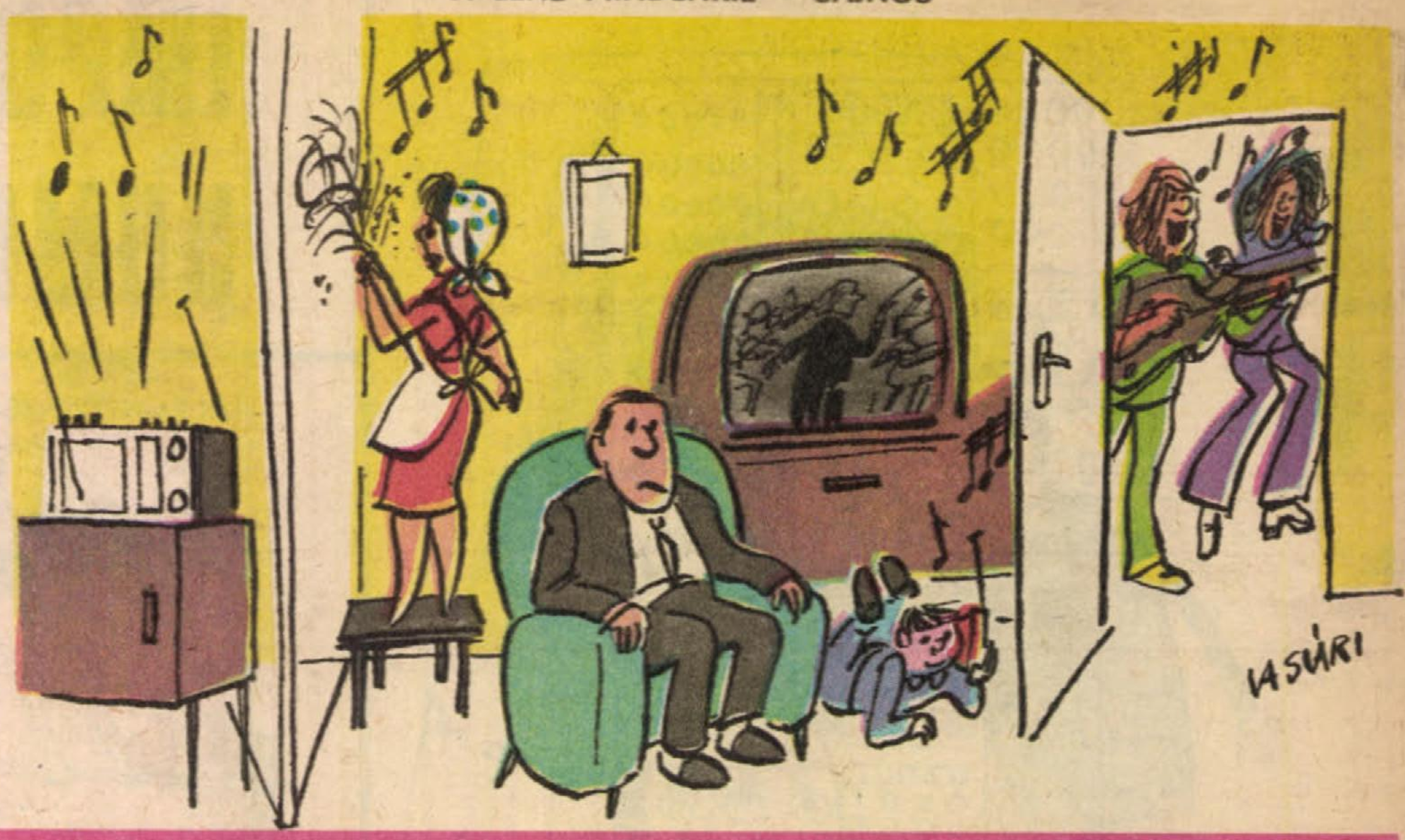
– Az a kis prémium dobta fel...

KEDVEZŐ AJÁNLAT

– Ha karácsonyra elveszel feleségül, akkor szavamat adom, hogy újévre elválok.

A ZENE MINDENKIÉ – SAJNOS

KATHARZIS

A kövér ember már harmadik napja koplalt. Nem evett a reggelin, ebéden és vacsorán kívül semmit. Legfeljebb némi gyümölcsöt, főleg almát, az pedig köztudomás szerint nem hizlal.

Ami igaz, igaz: nagyon meghízott. Legutóbb egy értekezleten egy karosszékbe ült és amikor felállt, vele ment a szék is. A jelenlevők hangosan és sokáig nevettek rajta, még a saját beosztottai is, látta jól. Azóta megnézi, hogy mibe ül, de azért mégis... Az orvos évek óta mondogatja, hogy le kellene fogynia, mert így meg úgy!

És most harmadik napja koplal, nem tízóraizik, nem uzsonnázik, sőt lefekvés előtt sem kap be már semmit és rettentő éhes. Hiába, mindenért meg kell szenvedni, az egész élet, a bölcsőtől a koporsóig csupa szenvedés. Filozófikus hangulat fogta el, a kínban szülő anyára és az élethez görcsösen ragaszkodó haldoklóra akart gondolni, de egyikről a keresztelő utáni ebéd, a másikról meg egy kiadós halotti tor jutott eszébe, ezért — hogy minden kísértéstől megóvja magát — lement sétálni. Meg a testmozgás is fogyaszt.

Az esti félhomályban hősnek érezte magát, aki erőt vett a legborzasztóbb szenvedélyen, a falánkságon.

Pedig határozottan éhes volt, egyszerűen nem tudott másra gondolni, mint az evésre. Mégis, ahogy követelőző gyomrára figyelt, egyszerre valami boldogság öntötte el. Hiszen kövér ember nem lehet éhes! Logikus: aki éhezik, az nem lehet kövér! Szenvedés, de megéri!

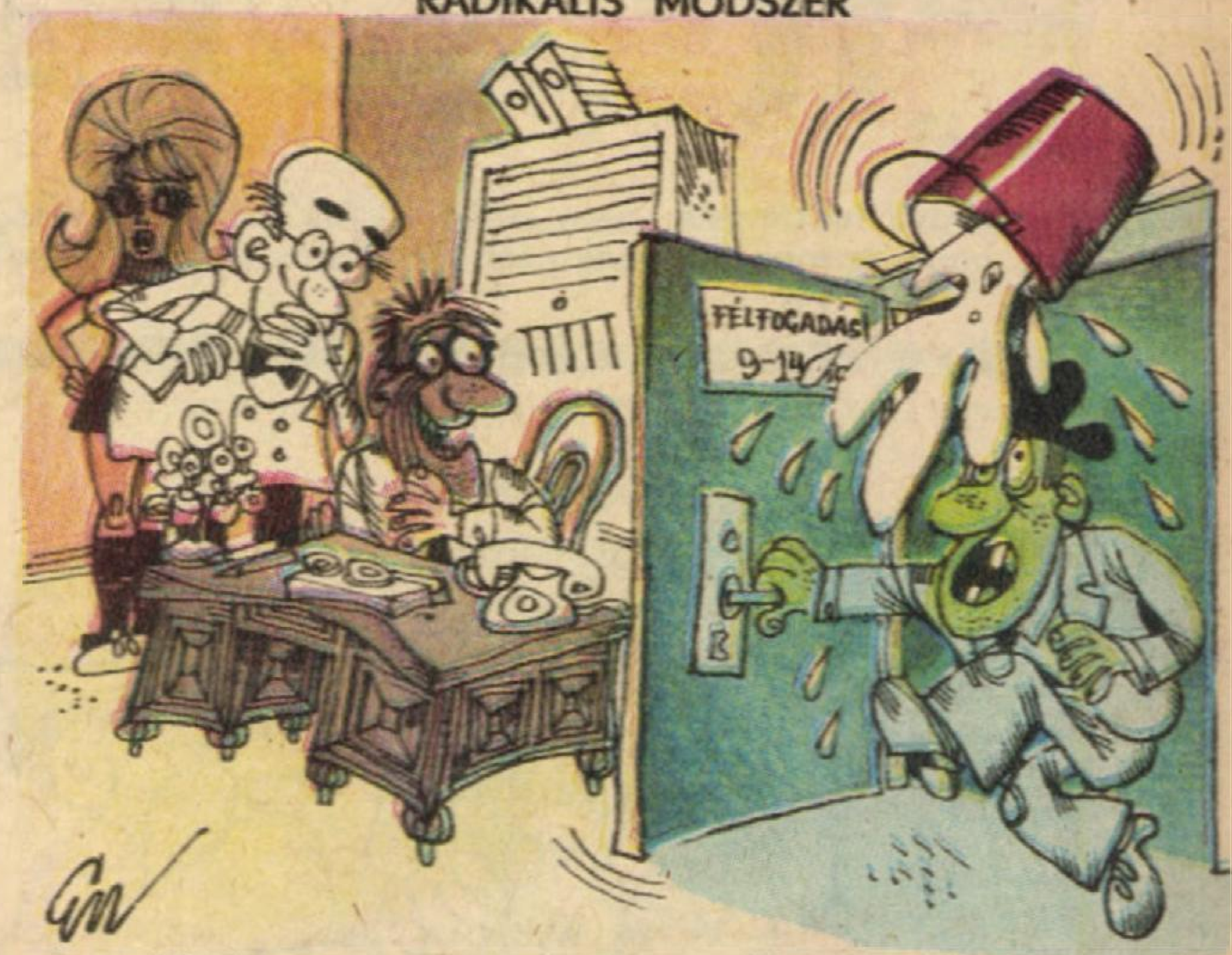
Szórakozottan megállt egy csillogó kirakat előtt, rápillantott az árakra, amikor az oldalsó tükörből egy rettentően kövér pasas nézett rá, de mintha ismerős lenne! Hirtelen, mint egy kés vágott belé a felismerés: a pasas nem idegen, hanem ő maga, a tükrök becsapták, ki gondolná, hogy előre néz és oldalt is önmagát látja!

Óvatosan körülnézett, nem látta-e senki, nem röhög-e rajta senki és gyorsan tovább ment. Hiába volt a koplalás, kínlódás, szenvedés, ronda módon kövér. És ezen most már semmi sem segít, még a koplalás sem! Bánatában befordult a következő étterembe, hogy még egyszer megvacsorázzon. Mit még-egyszer?! Először! Amit otthon evett, az nem volt vacsora, máskor uzsonnára is többet eszik, pedig azt ma teljesen kihagyta — na, szóval, rendelt egy szerény vacsorát. Mert hízni azért mégsem akart.

Minden embernek el kell viselnie a saját keresztjét! Lemondóan sóhajtott és csillogó szemmel megropogtatta a sült csirke bőrét. Végeredményben a csirke nem hizlal!

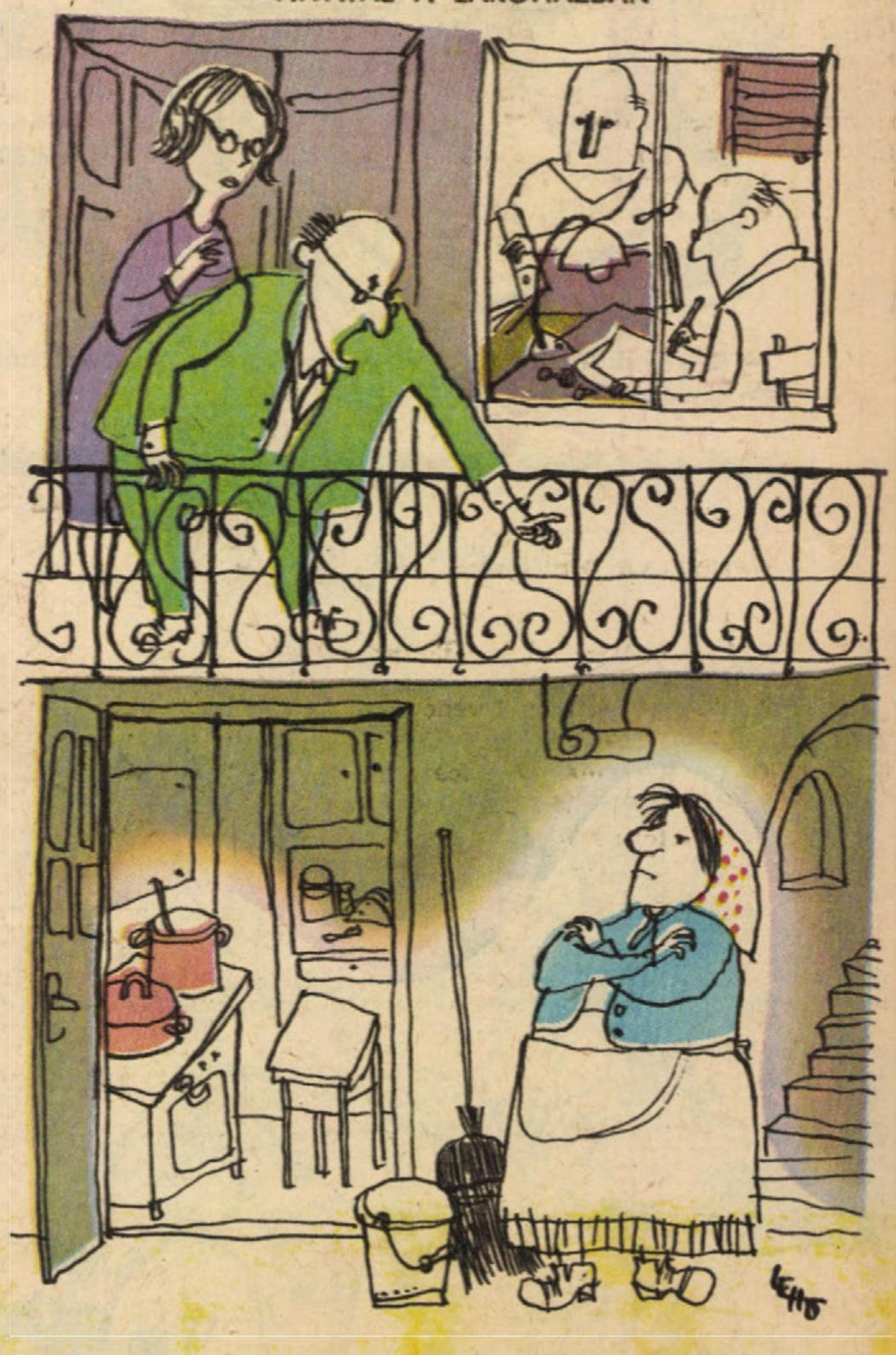
Závori Lajos

RADIKÁLIS MÓDSZER

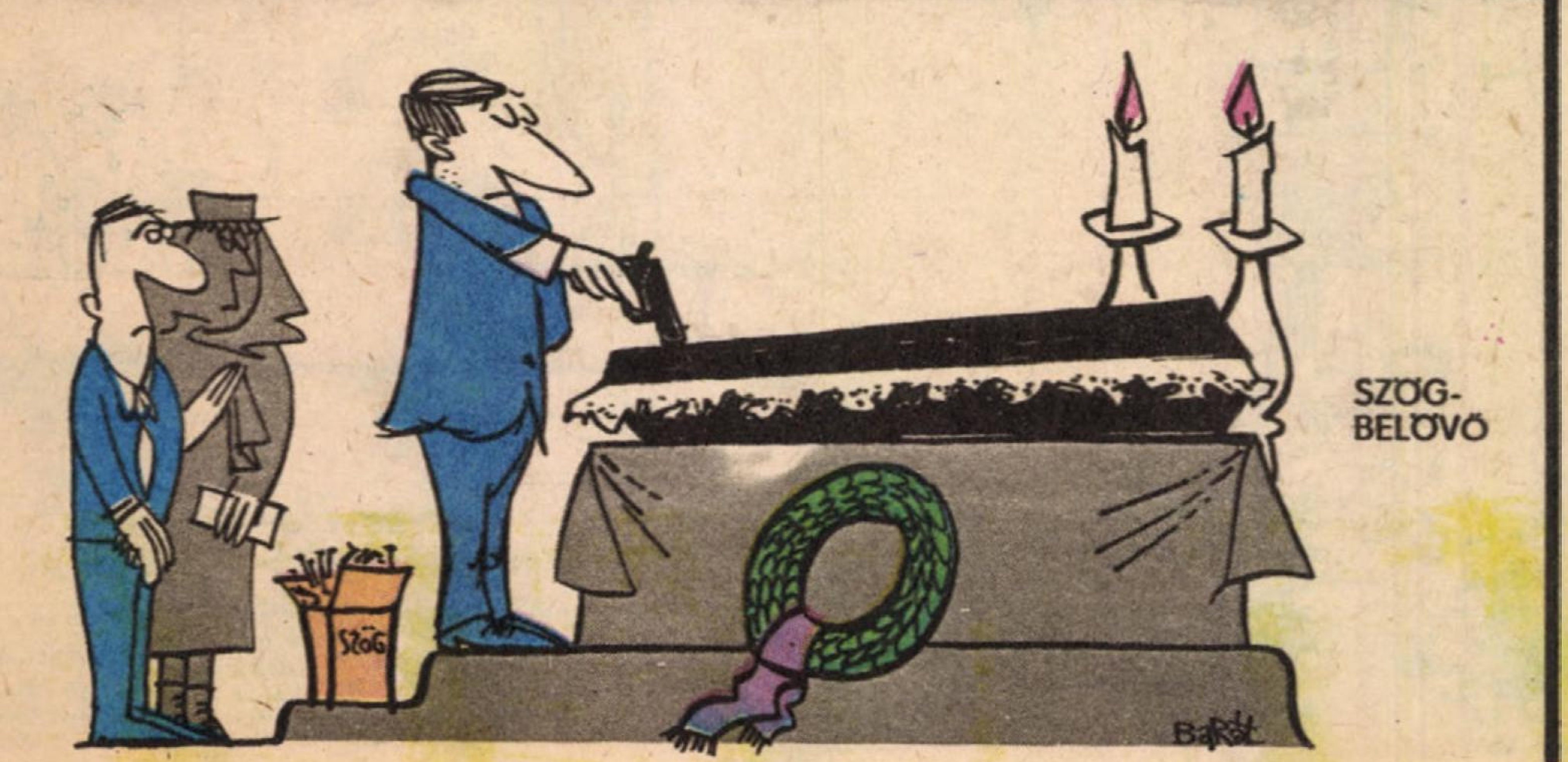
– Majd mi leszoktatjuk őket arról, hogy félfogadási idő után zaklassanak minket!...

HIVATAL A LAKÓHÁZBAN

– Semmi köze hozzá, hogy stimmel-e az év végi mérlegünk!

FEKETE HUMOR

SZÖG-BELÖVŐ

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

MAJOM-KAKAÓ

Anglia hónapok óta cukorellátási nehézségekkel küzd. Az angolok — mint mindig — morogva, de fegyelmezetten veszik tudomásul a nehézségeket és türelmesen isszák a cukrozatlan teát. A londoni állatkertben azonban bonyodalmak támadtak, amelyekről a Reuter hírügynökség tudósítása a következőképpen számol be: „Martin Lacey, az állatkert igazgatója, kétségbeesett felhívással fordult az állatbarátokhoz, hogy akik felesleges cukorral rendelkeznek, bocsássák azt az állatkert rendelkezésére. A majomház lakói ugyanis rendszeresen kakaót kapnak vacsorára. A cukor azonban elfogyott. A majmok viszont nem hajlandók meginni a cukornélküli kakaót. Sőt, a szaharinnal édesített kakaót is kiöntik. Mint Mr. Lacey elmondotta, a majmok már több ápolót leöntöttek forró kakaóval, ugyanis hozzájuk vágták a bögrét."

Nem is igazi angol majmok azok.

MONA LISA ROKONAI

Az amerikai felső tízezer fáradhatatlan családkutatói felfedezték, hogy Edward Kennedy, aki esetleg mégis csak elindul az 1976-os elnökválasztásokon — rokona Mona Lisának. A történet a következő: A XII. századtól kezdve Firenze közelében élt a Gherardini család. Vagy száz évvel utóbb az egyik ág átszármazott Írországba, ahol az olasz nevet angolra fordították. Így lett belőle Fitzgerald. (Gerald fia.) Az Olaszországban maradt Gherardiniek egyre gazdagodtak, s az 1470-es évek végén a családfő Lisa nevű lánya modellt ült Leonardónak az utóbb legendáshírűvé vált képhez. A család ír ága évszázadokkal később átszármazott amerikába. S most a National Geographic című amerikai magazin büszkén közli: miután a Kennedy fivérek anyja Fitzgerald-lány — Edward Kennedyben is „Mona Lisa vére folyik".

Mi minden ki nem derül, ha választások közelednek!

A CÁR PUCERJE

A hajdanvolt cári udvar egyik híres családjának sarját, Nyikita Obolenszki herceget, Belgiumban, távollétében, hathónapi börtönbüntetésre ítélték. (Azért távollétében, mert megszökött és a rendőrség egyelőre nem találja.) A bírósági tárgyaláson kiderült, hogy Obolenszki herceg 56 ezer belga frankot csalt ki Károly hercegtől, Baudoin belga király apjától. A pénzen Károly herceg megbízásából különböző divatcikkeket kellett volna vásárolnia, ő azonban fél óra alatt elverte az egész pénzt egy brüsszeli játékkaszinóban. Mint a brüsszeli Le Soir című lap írta: „A bíróság nagy meglepetéssel vette tudomásul, hogy az udvari körökben forgó Obolenszki herceg okmányain foglalkozásként »ablaktisztító« szerepelt."

Károly herceget mindenesetre kipucolta.

„MACSKAJÁTÉK"

Halálozási hirdetés a londoi Timesből: „Kippy november 22-én dorombolt utoljára. Köszönjük Kippy és viszontlátásra a mennyországban. Brenda és Dick."

KARÁCSONY TEXASBAN

Az Egyesült Államokban is megkezdődött a karácsonyi vásár. Mint mindig, most is Texas produkálja a legőrültebb ötleteket. Hauston városának legelőkelőbb áruháza például „Tanuljon és szórakozzon a legjobbakkal és legszebbekkel" jelszóval a következő karácsonyi ajánlatokat tette. Aki Jean Claude Killy sí-világbajnoktól akar leckét venni, megteheti négyezer dollárért. Ezért a bajnoktól egynapos síoktatást kap, de Texas és Val d'sére francia téli üdülőhely között a repülőutat, valamint a szállodaköltséget külön meg kell fizetni. Killy még olcsó, ha figyelembe vesszük, hogy Mark Spitz tíz magánúszóleckéje 115 ezer dollárba kerül — és ebben sincs benne a Kaliforniába szóló repülőjegy, meg a szálloda ára. Aki szellemi szórakozásra vágyik, azzal megfelelő honorárium ellenében nagyhírű amerikai írók hajlandók elbeszélgetni. Kétórás beszélgetésért Truman Capote háromezer dollárt, Norman Mailer háromezerötszázat kér.

Hiába — infláció van.

VADÁSZATI IDÉNY

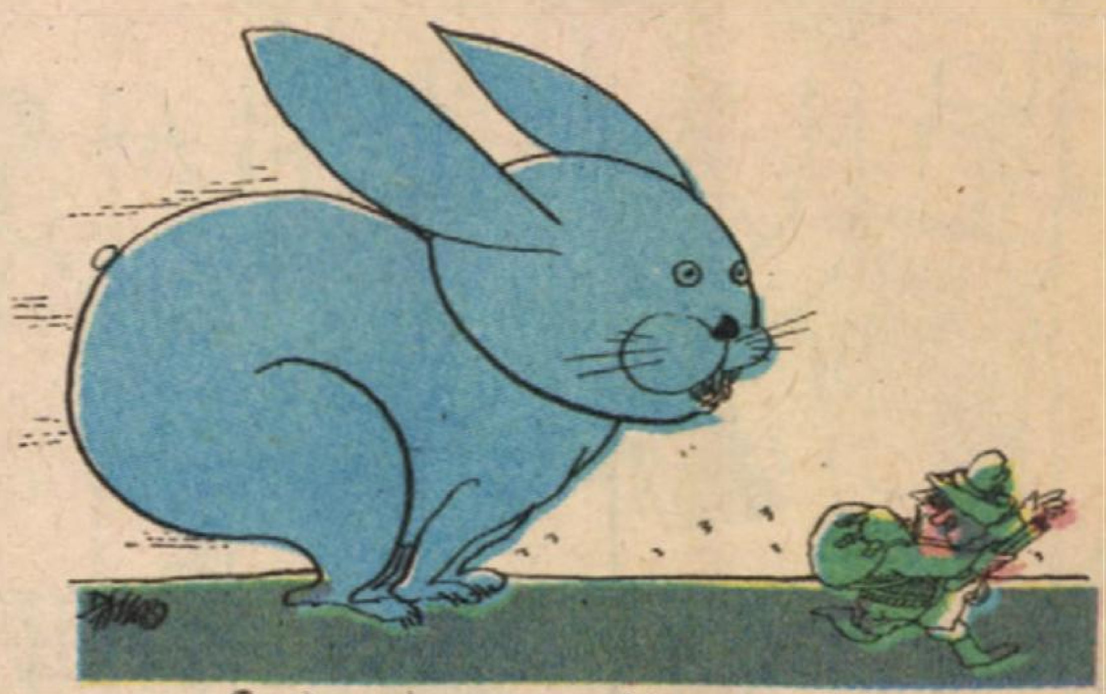
Dallos Jenő rajzai

KOCAVADÁSZ

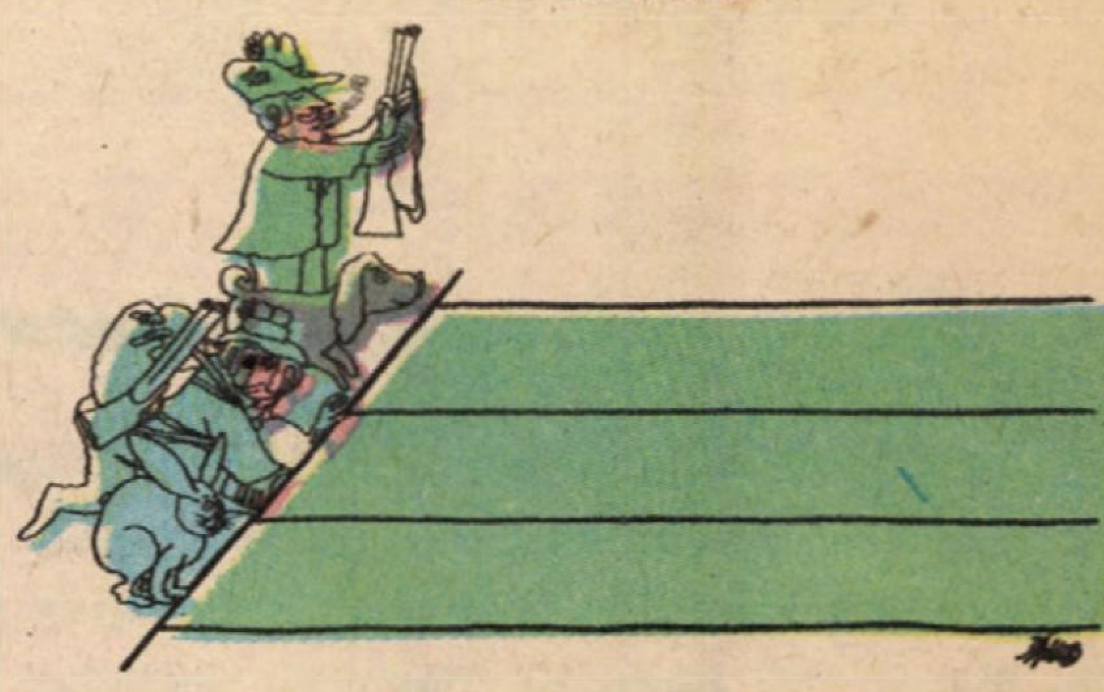
— Máskor nézze meg, hogy milyen fácánra lődöz...

VADÁSZKALAND

— Csak nehogy meglásson valaki...

SPORTSZERŰSÉG

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

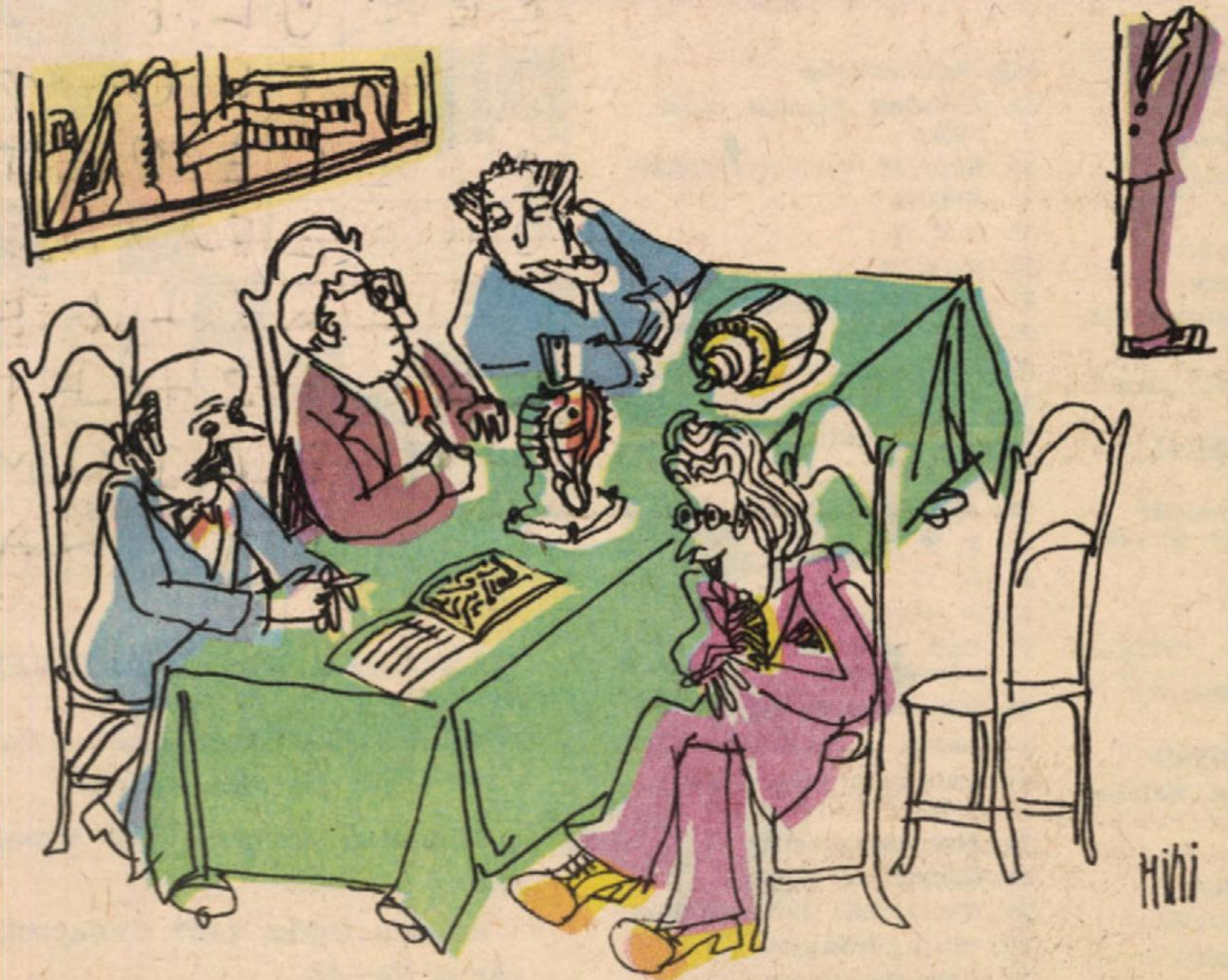
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Előfizetési díj egy évre: 90.— Ft, félévre: 45.— Ft, negyedévre: 22,50 Ft.

*

Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-50 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

PÁLYAVÁLASZTÁSI TANÁCSADÓ

— Megmondaná, miért érdekli épp az elektronika?
— Popzenész akarok lenni...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Fiacskám — mondja a mama a fiának —, mielőtt iskolába mégy, mossad meg a kezed!
— Felesleges, mama — feleli a gyerek. — Ma nem jelentkezem felelésre.

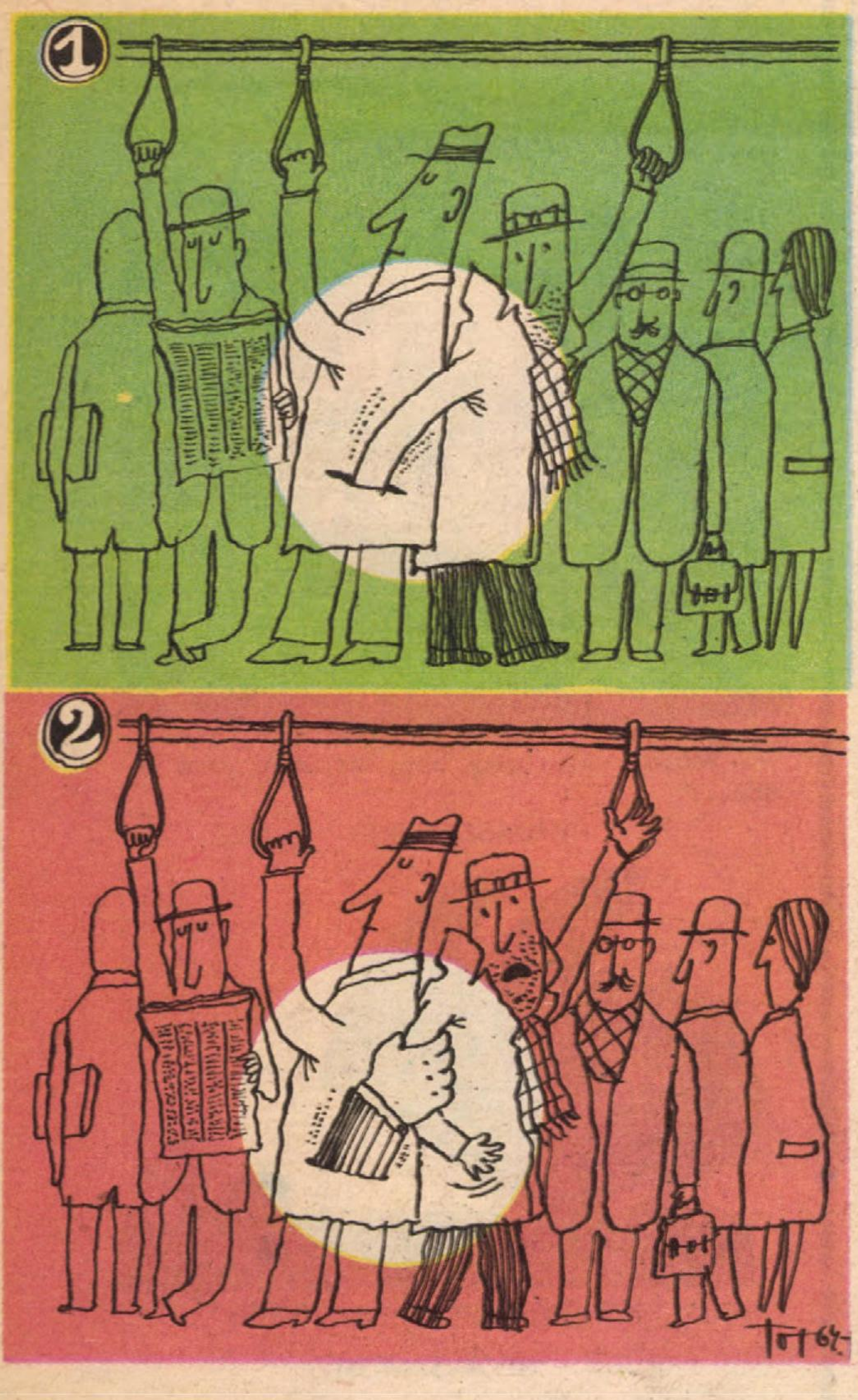
*

A nagy vadász előadást tartott a barátainak:
— ... aztán odaugrottam az oroszlánhoz és egy kardcsapással levágtam a farkát...
— Miért nem a fejét? — kérdezte valaki a társaságból.
— Azt már levágta valaki — felelte a vadász.

*

— Maga feleségül adja a lányát Kovácshoz? Nem tudja, hogy ez az alak öt hónapot töltött börtönben?
— Micsoda gazfickó, ezt nem tudtam. Nekem csak hármat mondott...

VÁRATLAN FORDULAT

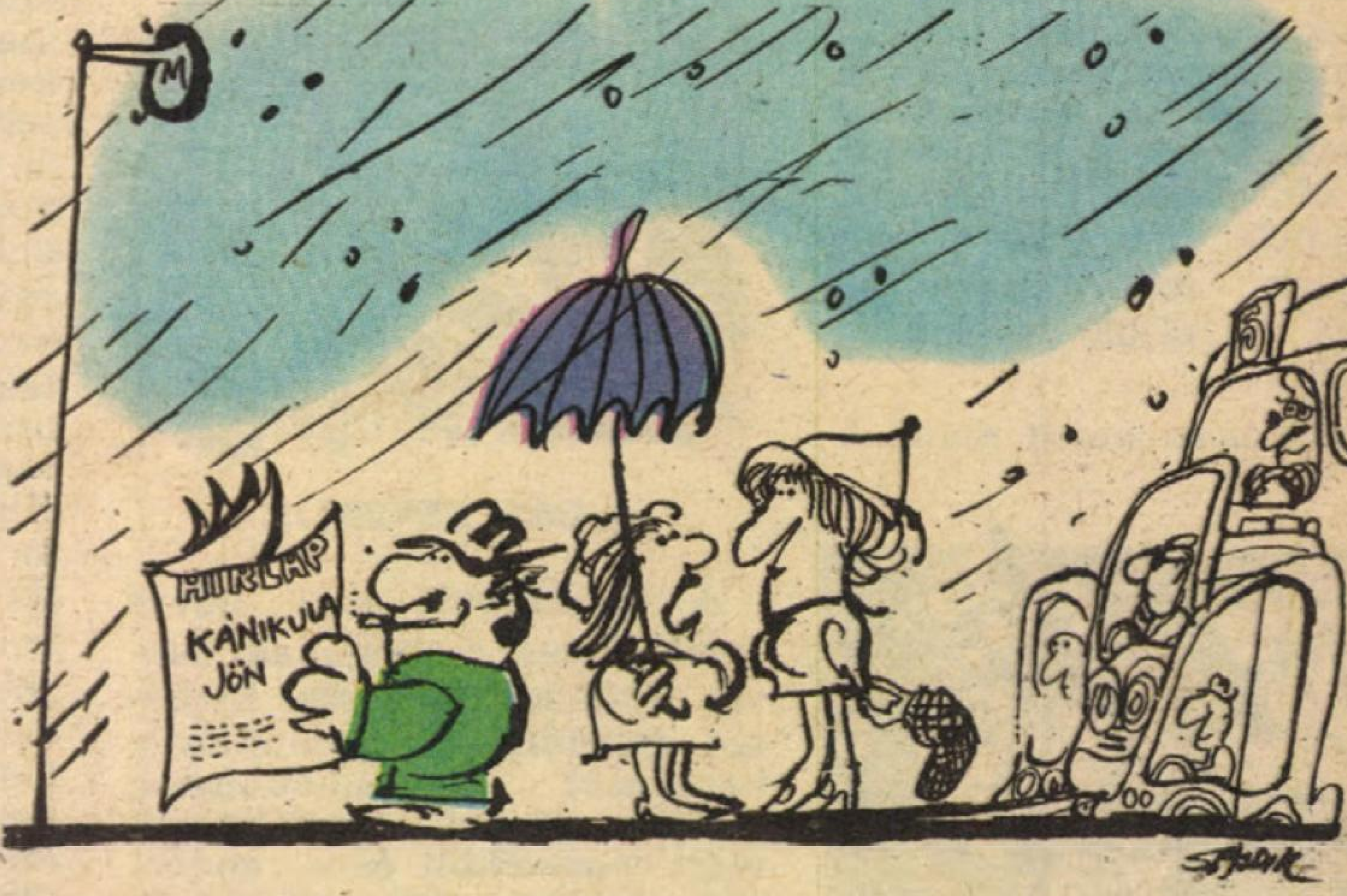
LEHULLOTTAK A LEVELEK

– Nini, egy engedélynélküli építkezés!

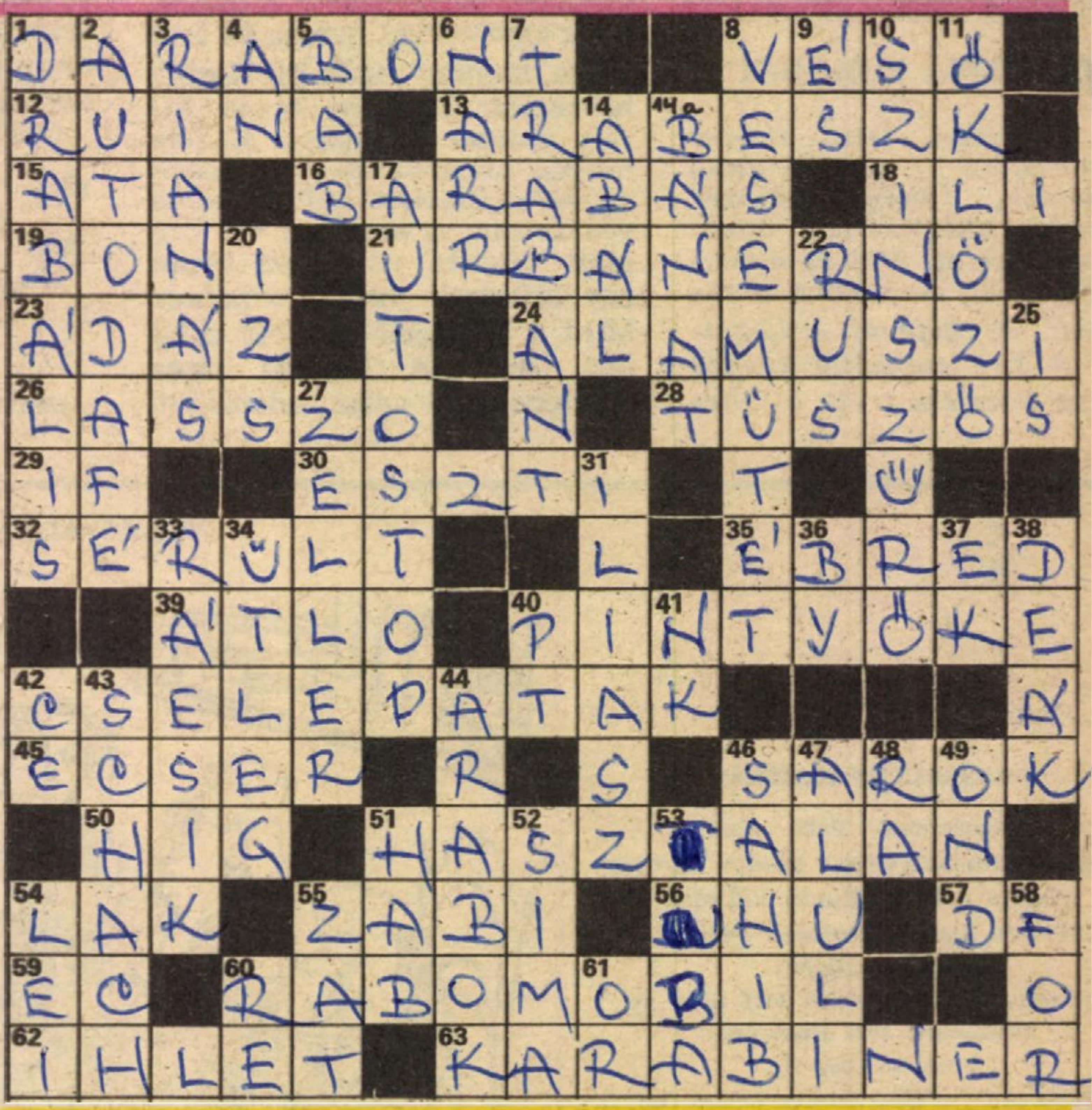
VIGASZ

– A férjemet nem töri le az időjárás. Állandóan a nyári meteorológiai jelentéseket olvassa.

Hány rab van a rejtvényben?

Keresztrejtvényünk néhány szavában megtalálható a rab, vagyis a R. A. B. betűk egymásután, ebben a sorrendben. Megfejtésül azt kell beküldeni, hogy hány ilyen szó akad a megfejtett rejtvényben. Címünk: Ludas Matyi, 1977 Budapest Határidő: december 16. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES:

1. Gyalogos katona — hajdan
8. Kéziszerszám
12. Rom — latinul
13. Stilizált levelekből álló díszítőelem
15. Alma . . ., (Kazahsztán fővárosa)
16. Kossuth-díjas írónk (Tibor)
18. Becézett Ilona
19. A Csárdáskirálynő egyik szereplője
21. A közelmúltban elhunyt magyar író
23. Kegyetlenül vad
24. Sunyi, alattomos
26. A cowboyok felszereléséhez tartozik
28. Mandulagyulladás jelzője
29. Monte Christo börtöne
30. Becézett Eszter
32. Sebesült, balesetet szenvedett
35. Álmából magához tér
39. A négyszög két átellenes csúcsát köti össze
40. Énekes madár
42. II. Lajos halálának színhelye
45. Pestkörnyéki helység
46. A lábfej része
50. Az olcsó hús leve
51. Hiábavaló, meddő
54. Kisebb ház
55. Törvénytelen gyerek
56. Nagy fülesbagoly
57. A 38. függ. monogramja
59. E. C.
60. Foglyokat szállító jármű népies neve
62. A Múzsa csókjával egyenértékű
63. Magyarul: kampózár (lánc két végét illeszti össze)

FÜGGŐLEGES:

1. Nagy darab ember jelzője
2. Eretnekek máglyája
3. Téli jelenség a Balatonon
4. A. N.
5. Hüvelyes növény
6. Bolond — németül
7. Népszerű kiskocsi
8. Súlyos operáció
9. Kötőszó
10. Fényképezéshez használatos
11. Bokszoló — magyar szóval
14. Szalonnát főz, párol
14/a Szomorúság
17. Fiatalok utazási módszere
20. Szovjet motorkerékpár-márka
22. R. U. S.
25. Szintén
27. Konyhakerti növény
31. Homerosz eposza
33. Ráhull, rázuhan
34. Verés közben mért ütés
36. Angol elöljárószó
37. E. K.
38. A „haza bölcse" volt
40. P. T.
41. N. K.
42. A cérium vegyjele
43. Egy szellemi sport német neve
44. Közel-keleti népek
46. Indiai megszólítás
47. Valamely szint alatt levő
48. Helyhatározórag
49. Ősmagyar vezér
51. Tejszínből is készülhet
52. Nem göröngyös
53. Fúvóshangszer
54. Szomszédos ország pénzneme
55. Piszko . . .
58. Előny, idegen szóval
60. Helyrag
61. Vagy, angolul

HÁNY KAR VAN A REJTVÉNYBEN?

című keresztrejtvényünk megfejtése: 10.

100—100 forintot nyertek:

Makszim Ferenc, 7300 Komló, Kossuth L. u. 101.

Katona Ödön, 1157 Budapest, Zsókavár u. 33—42.

Forgács Imre, 4034 Debrecen, Vasutas u. 15.

A díjakat postán küldjük el.

makaroni karton
a irás akarnok
kö réce ira pad
ankara seft áru
ré b rozsi izig
eliot ra oil no
neandervölgy av
kt a loar res i
ora kint finánc
akaratos c nys
kj la legenda
azsajev hektor
r ascher r rab
ág ká ringlo lé
takaritonö klor